

ZARZĄDZENIE NR 81/2024
BURMISTRZA MIASTA USTRONŃ

z dnia 6 marca 2024 r.

w sprawie wprowadzenia do użytku służbowego Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego "Ratusz" dla Urzędu Miasta Ustroń zlokalizowanego w Ustroniu przy ul. Rynek 1

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tj. Dz.U. z 2024 r., poz. 275) oraz § 6 ust.1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 822), art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.)

Burmistrz Miasta Ustroń
zarządza:

§ 1.

Dla zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania obiektu na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, wprowadza do stosowania Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego "Ratusz" dla Urzędu Miasta Ustroń, zwaną dalej Instrukcją w brzmieniu jak w załączniku do Zarządzenia.

§ 2.

Instrukcja określa zasady ochrony przeciwpożarowej, organizacyjne i techniczne, niezbędne do utrzymania obiektu w określonym przepisami prawnymi standardzie bezpieczeństwa dla przebywających w nim ludzi oraz mienia o istotnej wartości materialnej.

§ 3.

Zobowiązuje pracowników Urzędu Miasta Ustroń zatrudnionych w budynku Urzędu do zapoznania się z treścią Instrukcji w terminie do 14 dni od dnia podjęcia Zarządzenia.

§ 4.

Nadzór nad przestrzeganiem zasad zawartych w Instrukcji oraz jej aktualizację powierza Sekretarzowi Miasta Ustroń.

§ 5.

Wykonanie Zarządzenia powierza Sekretarzowi Miasta Ustroń.

§ 6.

Traci moc Zarządzenie nr 83/2022 Burmistrza Miasta Ustroń z dnia 11 marca 2022 r. w sprawie wprowadzenia do użytku służbowego Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego "Ratusz" dla Urzędu Miasta Ustroń zlokalizowanego w Ustroniu przy ul. Rynek 1.

§ 7.

Instrukcja wchodzi w życie po upływie 14 dni od podjęcia Zarządzenia.

BURMISTRZ MIASTA

Przemysław Korcz

ADWOKAT

Aleksandra Sikora-Bened

ZATWIERDZAM
BURMISTRZ MIASTA

Przemysław Korcz
/ Burmistrz Miasta /

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

„RATUSZ”

URZĄD MIASTA USTROŃ

43 – 450 USTROŃ UL RYNEK1

Opracowanie:

INWESTOR :

Urząd Miasta Ustroń

AKTUALIZACJA

Ustroń, luty 2024 r.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	str. 7
1. PODSTAWA I CEL OPRACOWANIA	str. 14
2. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ, WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA, SPOSOBU UŻYTKOWANIA, PROWADZONEGO PROCESU TECHNOLOGICZNEGO, MAGAZYNOWANIA (SKŁADOWANIA) I WARUNKÓW TECHNICZNYCH OBIEKTU, W TYM ZAGROŻENIA WYBUCHEM	str. 15
2.1. Lokalizacja i charakterystyka obiektu	str. 15
2.2. Podstawowe parametry techniczne obiektu i szczegółowe zagospodarowanie po- szczególnych kondygnacji.....	str. 15
2.3. Warunki ewakuacji	str. 16
2.4. Konstrukcja obiektu.....	str. 16
2.5. Klasyfikacja pożarowa obiektu	str. 17
2.6. Podział na strefy pożarowe i oddzielenia przeciwpożarowe.....	str. 17
2.7. Wystrój wnętrz	str. 17
2.8. Instalacje i urządzenia przeciwpożarowe	str. 18
2.8.1. Instalacja oddymiania grawitacyjnego	str. 18
2.8.2. Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.....	str. 18
2.8.3. Wyłącznik przeciwpożarowy.....	str. 19
2.9. Instalacje użytkowe	str. 19
2.9.1. Instalacja elektryczna	str. 20
2.9.2. Instalacja odgromowa	str. 20
2.9.3. Instalacja gazowa.....	str. 20
2.9.4. Instalacja wentylacyjna grawitacyjna.....	str. 20
2.10. Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne	str. 21
2.11. Dojazd pożarowy.....	str. 21
3. WYPOSAŻENIE W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE, INSTALACJE UŻYTKOWE I GAŚNICE – CHARAKTERYSTYKA ORAZ SPOSOBY PODDAWANIA ICH PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM	str. 21
3.1. Instalacja oddymiania grawitacyjnego.....	str. 22
3.2. Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego	str. 23
3.3. Sieć wodociągowa przeciwpożarowa.....	str. 25
3.4. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu.....	str. 26

3.5.	Instalacja elektryczna.....	str. 26
3.6.	Instalacja odgromowa	str. 27
3.7.	Instalacja gazowa.....	str. 27
3.8.	Instalacja wentylacji mechanicznej i klimatyzacji.....	str. 28
3.9.	Gaśnice.....	str. 28
3.10.	Podsumowanie	str. 32
4.	SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA.....	str. 33
4.1.	Przypuszczalne źródła powstawania pożaru oraz możliwości jego rozprzestrzenia- nia się w obiektach użyteczności publicznej	str. 33
4.2.	Zasady alarmowania w wypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia.....	str. 35
4.3.	Zasady postępowania pracowników w przypadku powstania pożaru lub innego za- grożenia	str. 35
4.4.	Zasady postępowania w przypadku powstania pożaru (innego zagrożenia) dla osób korzystających z obiektu.....	str. 36
4.5.	Zabezpieczenie pogorzeliska	str. 36
4.6.	Zasady postępowania w przypadku zgłoszenia o podłożeniu lub znalezieniu ładun- ku wybuchowego w obiekcie	str. 37
4.7.	Zasady udzielania pierwszej pomocy przedlekarskiej	str. 37
4.8.	Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru.....	str. 38
5.	SPOSOBY WYKONYWANIA I ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM	str. 40
6.	WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA	str. 41
6.1.	Środki ogłaszania alarmu o niebezpieczeństwie	str. 42
6.2.	Oznakowanie dróg ewakuacyjnych	str. 42
6.3.	Warunki ewakuacji przy wykorzystaniu dróg komunikacji ogólnej.....	str. 42
6.4.	Sposoby prowadzenia zorganizowanej ewakuacji strefowej i ewakuacji całkowitej	str. 43
6.5.	Zasady ewakuacji osób i mienia z "Ratusza" Urzędu Miasta Ustroń.....	str. 43
6.6.	Sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi	str. 46
7.	SPOSOBY ZAZNAJAMIANIA PRACOWNIKÓW URZĘDU MIASTA Z TREŚCIĄ IN- STRUKCJI ORAZ PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI	str. 47
7.1.	Cel i rodzaj instruktażu.....	str. 47
7.2.	Program instruktażu w zakresie ochrony przeciwpożarowej	str. 47
7.3.	Dokumentacja szkoleń	str. 48

8. ZADANIA I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ DLA PRACOWNIKÓW	str. 49
9. POSTANOWENIA KOŃCOWE	str. 50
PRZEPISY PRAWNE.....	str. 51
WYKAZ TABEL.....	str. 52
WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW	str. 52

Zarządzenie wprowadzające:

Ustroń, dnia.....

ZARZĄDZENIE NR

w sprawie:

wprowadzenia do użytku służbowego „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego” dla Urzędu Miasta Ustroń zlokalizowanego w Ustroniu przy ul. Rynek 1.

Na podstawie:

- a). Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 poz. 2057)
- b). Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów § 6 ust. 1 (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 poz. 822).

ZARZĄDZAM

co następuje:

§ 1

Dla zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania obiektu na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, wprowadzam do stosowania „Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego” dla "Ratusza" Urzędu Miasta Ustroń w Ustroniu, zwaną dalej Instrukcją.

§ 2

Instrukcja określa zasady ochrony przeciwpożarowej, organizacyjne i techniczne, niezbędne do utrzymania obiektu w określonym przepisami prawnymi standardzie bezpieczeństwa dla przebywających w nich ludzi oraz mienia o istotnej wartości materialnej.

§ 3

Obowiązki Burmistrza Miasta:

- 1). Zapoznania z treścią Instrukcji pracowników zatrudnionych w budynku urzędu w terminie do 14 dni od dnia podpisania Zarządzenia,
- 2). Włączenia do zakresu obowiązków pracowników znajomości założeń Instrukcji,

§ 4

Nadzór nad przestrzeganiem zasad zawartych w Instrukcji, oraz jej aktualizację spoczywa na osobie wskazanej przez Burmistrza Miasta Ustroń.

§ 5

Obowiązywanie Instrukcji wchodzi w życie 14 dni po podpisaniu Zarządzenia.

.....
/ Podpis Burmistrza Miasta /

Kopiowanie i rozpowszechnianie opracowania poza obiekt, wymaga zgody Burmistrz
Miasta Ustroń w Ustroniu ul. Rynek1.

**INSTRUKCJĘ NALEŻY PRZECHOWYWAĆ W MIEJSCU DOSTĘPNYM DLA EKIP
RATOWNICZNYCH**

WSTĘP.

Ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia i mienia przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem poprzez:

- zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- prowadzenie działań ratowniczych.

Właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową, jest obowiązany:

- 1) *przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,*
- 2) *wyposażyć budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,*
- 3) *zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,*
- 4) *zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,*
- 5) *przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,*
- 6) *zapoznać pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,*
- 7) *ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.*

Szczegółowe zasady ochrony przeciwpożarowej i zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków oraz wyposażenia ich w gaśnice, urządzenia przeciwpożarowe, wynikają z rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 poz. 822).

W oparciu o przytoczone akty prawne, całokształt przedsięwzięć w zakresie organizacyjnym, jak również technicznym, spoczywa na Kierownictwie Urzędu Miasta w Ustroniu zlokalizowanego w Ustroniu przy ul. Rynek 1, zwanym w dalszej części Instrukcji Urzędem.

W związku z powyższym, Burmistrz odpowiedzialny jest nie tylko za sprawne prowadzenie Urzędu oraz za jego zabezpieczenie przed bezpośrednimi i pośrednimi skutkami pożarów i innego zagrożenia, ale przede wszystkim za zapewnienie bezpieczeństwa dla petentów oraz pracowników w obliczu pożaru i innego zagrożenia.

W Instrukcji określa się wymagania przeciwpożarowe w zakresie organizacyjnym, technicznym i porządkowym oraz inne, które muszą być zachowane w czasie eksploatacji Urzędu.

Do zapoznania się z Instrukcją oraz przestrzegania ustaleń w niej zawartych bezwzględnie zobowiązani są wszyscy pracownicy Urzędu.

Pracownicy Urzędu, znając swe środowisko, stanowiąc zorganizowaną zbiorowość i mając warunki do doskonałego poznania obiektu, poszerzone o znajomość zasad działania oraz postępowania w przypadku powstania pożaru (w oparciu o Instrukcję), muszą zapewnić sprawne przeprowadzenie ewakuacji i akcji ratowniczej oraz zminimalizować skutki ewentualnego pożaru.

Niezależnie od powyższego, postanowienia Instrukcji obowiązują również wszystkich pracowników przedsiębiorstw, firm oraz inne osoby czasowo przebywających na terenie Urzędu.

Obowiązek zapoznania tych osób z odpowiednim zakresem treści Instrukcji należy do Burmistrza Miasta lub osoby podpisującej umowę na świadczenie usług z firmą zewnętrzną.

Postanowienia zawarte w Instrukcji nie naruszają przepisów szczegółowych dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz innych przepisów i aktów normatywnych.

Definicje, terminologia i informacje dodatkowe

W celu ułatwienia zrozumienia używanych dalej określeń, których znaczenie w rozumieniu przepisów znacznie odbiega od interpretacji potocznej, poniżej podano definicje najważniejszych pojęć stosowanych w Instrukcji.

Określenie terminów użytych w instrukcji:

Ochrona przeciwpożarowa – przedsięwzięcia mające na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem poprzez zapobieganie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia, zapewnienie sił i środków do ich zwalczania oraz prowadzenie działań ratowniczych.

Pożar – niekontrolowany proces spalania, zachodzący poza miejscem do tego celu przeznaczonym, przynoszący straty materialne.

Inne miejscowe zagrożenie – zdarzenie wynikające z rozwoju cywilizacyjnego i naturalnych praw przyrody nie będące pożarem ani klęską żywiołową, stanowiące zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, któremu zapobieżenie lub którego usunięcie nie wymaga zastosowania nadzwyczajnych środków.

Działania ratownicze – każda czynność podjęta w celu ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska, a także likwidacja przyczyn pożaru, wystąpienia klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Zapobieżenie powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia – zapewnienie koniecznych warunków ochrony technicznej nieruchomościom i ruchomościom, tworzenie warunków organizacyjnych i formalnoprawnych zapewniających ochronę ludzi i mienia, a także przeciwdziałających powstawaniu lub minimalizujących skutki pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

Materiały niebezpieczne pożarowo – gazy palne, ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55 °C), materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne, materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu, materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne, materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji, materiały mające skłonności do samozapalenia oraz materiały inne niż wyżej wymienione, jeżeli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru.

Ciecz palna – ciecz o temperaturze zapłonu do 100 °C.

Strefa zagrożenia wybuchem – przestrzeń, w której może występować mieszanina substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości.

Zagrożenie wybuchem – możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączone-

mu ze wzrostem ciśnienia.

Teren przyległy – pas terenu wokół obiektu, o szerokości równej minimalnej dopuszczalnej odległości od innych obiektów z uwagi na wymagania bezpieczeństwa pożarowego, określone w przepisach techniczno-budowlanych.

Warunki ewakuacji – zespół przedsięwzięć oraz środków techniczno - organizacyjnych umożliwiających szybkie i bezpieczne opuszczenie strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów

Kategoria zagrożenia ludzi – kwalifikacja budynków oraz części budynków, stanowiących odrębne strefy pożarowe do poniższych kategorii zagrożenia ludzi:

- **ZL I** – zawierające pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób nie będących ich stałymi użytkownikami, a nie przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się,
- **ZL II** – przeznaczone przede wszystkim do użytku ludzi o ograniczonej zdolności poruszania się, takie jak szpitale, żłobki, przedszkola, domy dla osób starszych,
- **ZL III – użyteczności publicznej, nie zakwalifikowane do ZL I i ZL II,**
- **ZL IV** – mieszkalne,
- **ZL V** – zamieszkania zbiorowego, nie zakwalifikowane do ZL I i ZL II.

Techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego – urządzenia, sprzęt, instalacje i rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów.

Urządzenia przeciwpożarowe – urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do zapobiegania powstawaniu, wykrywania, zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia inertyzujące, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, hydranty wewnętrzne i zawory hydrantowe, hydranty zewnętrzne, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe kłapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zapobiegające przed powstaniem wybuchu i ograniczające jego skut-

ki, kurtyny dymowe oraz drzwi, bramy przeciwpożarowe i inne zamknięcia przeciwpożarowe, jeżeli są wyposażone w systemy sterowania, przeciwpożarowe wyłączniki prądu oraz dźwigi dla ekip ratowniczych.

Pompownia przeciwpożarowa – pompownia zasilająca w wodę instalację lub sieć wodociągową przeciwpożarową.

Zabezpieczenie przed zadymieniem dróg ewakuacyjnych – zabezpieczenie przed utrzymywaniem się na drogach ewakuacyjnych dymu w ilości, która ze względu na ograniczenie widoczności, toksyczność lub temperaturę uniemożliwiałaby bezpieczną ewakuację.

Urządzenia do usuwania dymów i gazów pożarowych – urządzenia montowane w górnych częściach klatek schodowych i pomieszczeń, uruchamiane w przypadku nagromadzenia się dymów i gazów pożarowych w celu ich odprowadzenia drogą wentylacji naturalnej lub wymuszonej.

Stałe urządzenia gaśnicze – urządzenia związane na stałe z obiektem, zawierające zapas środka gaśniczego i uruchamiane samoczynnie we wczesnej fazie rozwoju pożaru.

System sygnalizacji pożarowej – system obejmujący urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, służące do samoczynnego wykrywania i przekazywania informacji o pożarze, a także urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych.

Dźwiękowy system ostrzegawczy – system umożliwiający rozgłaszanie sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych na potrzeby bezpieczeństwa osób przebywających w obiekcie, nadawanych automatycznie po otrzymaniu sygnału z systemu sygnalizacji pożarowej.

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu – wyłącznik odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru.

Przeciwpożarowa kłapa odcinająca – kłapa zaprojektowana w taki sposób, aby automatycznie przeciwdziałała przeniesieniu się/przejściu pożaru/ognia przez przewód.

Dźwig dla straży pożarnej – dźwig przeznaczony przede wszystkim do użytku przez pasażerów, mający dodatkowe zabezpieczenia, elementy sterownicze i sygnalizację, które umożliwiają użytkowanie dźwigu pod bezpośrednią kontrolą straży pożarnej.

Prace niebezpieczne pod względem pożarowym – prace remontowo-budowlane związane z użyciem otwartego ognia, cięciem z wytworzeniem iskier mechanicznych i spawaniem, prowadzone wewnątrz lub na dachach obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem.

Strefa pożarowa – budynek albo jego część oddzielona od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia przeciwpożarowego, bądź też pasami wolnego terenu o szerokości nie mniejszej niż dopuszczalne odległości od innych budynków określone w przepisach techniczno-budowlanych, w celu powstrzymywania przeniesienia się pożaru do lub z budynku, bądź jego części w określonym czasie.

Elementy oddzielenia przeciwpożarowego – ściany i stropy wykonane z materiałów niepalnych, a występujące w nich otwory obudowane przedsionkami przeciwpożarowymi lub zamykane za pomocą drzwi przeciwpożarowych, bądź innego zamknięcia przeciwpożarowego.

Budynek – obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Mieszkanie – zespół pomieszczeń mieszkalnych i pomocniczych, mający odrębne wejście, wydzielony stałymi przegrodami budowlanymi, umożliwiający stały pobyt ludzi i prowadzenie samodzielnego gospodarstwa domowego.

Pomieszczenie mieszkalne – pokoje w mieszkaniu, a także sypialnie i pomieszczenia do dziennego pobytu ludzi w budynku zamieszkania zbiorowego.

Pomieszczenie pomocnicze – pomieszczenie znajdujące się w obrębie mieszkania lub lokalu użytkowego służące do celów komunikacji wewnętrznej, higieniczno-sanitarnych, przygotowywania posiłków, z wyjątkiem kuchni zakładów żywienia zbiorowego, a także do przechowywania ubrań, przedmiotów oraz żywności.

Pomieszczenie techniczne – pomieszczenie przeznaczone dla urządzeń służących do funkcjonowania i obsługi technicznej budynku.

Pomieszczenie gospodarcze – pomieszczenie znajdujące się poza mieszkaniem lub lokalem użytkowym, służące do przechowywania przedmiotów lub produktów żywnościowych użytkowników budynku, materiałów lub sprzętu związanego z obsługą budynku, a także opału lub odpadów stałych.

Lokal użytkowy – jedno pomieszczenie lub zespół pomieszczeń, wydzielone stałymi przegrodami budowlanymi, nie będące mieszkaniem, pomieszczeniem technicznym albo pomieszczeniem gospodarczym.

Wysokość budynku – służy do przyporządkowania temu budynkowi odpowiednich wymagań rozporządzenia, mierzy się od poziomu terenu przy najniżej położonym wejściu do budynku lub jego części, znajdującym się na pierwszej kondygnacji nadziemnej budynku, do górnej powierzchni najwyżej położonego stropu, łącznie z grubością izolacji cieplnej i warstwy ją osłaniającej bez uwzględniania wyniesionych ponad tę płaszczyznę maszynowni dźwigów i innych pomieszczeń technicznych, bądź do najwyżej położonego punktu stropodachu, lub konstrukcji przekrycia budynku znajdującego się bezpośrednio nad pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi.

Kategoria wysokości – służy do określenia wymagań technicznych i użytkowych dla budynku, ze względu na jego wysokość:

- **niskie (N)** – do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- **średniowysokie (SW)** – ponad 12 m do 25 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości ponad 4 do 9 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- **wysokie (W)** – ponad 25 m do 55 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości ponad 9 do 18 kondygnacji nadziemnych włącznie,
- **wysokościowe (WW)** – powyżej 55 m nad poziomem terenu.

1. PODSTAWA I CEL OPRACOWANIA.

Podstawą opracowania Instrukcji są postanowienia § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 poz. 822).

Celem opracowania jest ustalenie wymagań ochrony przeciwpożarowej w zakresie organizacyjnym, technicznym i porządkowym, jakie należy uwzględnić w czasie eksploatacji Urzędu oraz jakie obowiązują osoby w niej przebywające.

Aby określić wymagania przeciwpożarowe dotyczące obiektu oraz jego części, przeprowadzono analizę zabezpieczenia przeciwpożarowego w oparciu o obowiązujące przepisy, wykorzystując:

- ustalenia z wizji lokalnej przeprowadzone na terenie obiektu,
- informacje kierownictwa dotyczące podstawowych funkcji poszczególnych pomieszczeń,

Opracowanie zawiera:

- warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia obiektu, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem,
- określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądów technicznym i czynnościom konserwacyjnym,
- sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia,
- sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym,
- praktyczne sposoby sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi,
- sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej Instrukcji,
- zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami,
- plany obiektów, obejmujące ich usytuowanie oraz terenu przyległego, z uwzględnieniem podstawowych danych graficznych.

2. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ, WYNIKAJĄCE Z PRZEZNACZENIA, SPOSOBU UŻYTKOWANIA, PROWADZONEGO PROCESU TECHNOLOGICZNEGO, MAGAZYNOWANIA (SKŁADOWANIA) I WARUNKÓW TECHNICZNYCH OBIEKTU, W TYM ZAGROŻENIA WYBUCHEM.

2.1. Lokalizacja i charakterystyka obiektu.

Budynek Urzędu Miasta Ustroń jest obiektem wolnostojącym, o regularnej bryle architektonicznej, wykonanej w formie „prostopadłościanu”, zlokalizowanym w Ustroniu przy ul. Rynek 1. Budynek sąsiaduje bezpośrednio z rynkiem w Ustroniu.

Dojazd do budynku ul. 3 Maja po powierzchni utwardzonej asfaltowej. Dojazd kończy się bezpośrednio przed budynkiem. Teren wokół budynku jest nieogrodzony.

2.2. Podstawowe parametry techniczne obiektu i szczegółowe zagospodarowanie poszczególnych kondygnacji.

Kubatura:	6411,60 m3
Powierzchnia zabudowy :	468,00 m2
Powierzchnia użytkowa :	1689,76 m2
Liczba kondygnacji nadziemnych :	4
Liczba kondygnacji podziemnych :	1
Wysokość obiektu :	powyżej 12 m budynek średniowysoki

Poszczególne kondygnacje budynku zostały zagospodarowane w następujący sposób:

Poziom piwnicy został zagospodarowany na: kotłownia gazowa, komunikacja, pomieszczenia magazynowe, sanitariaty miejskie,

Parter został zagospodarowany na: pomieszczenia biurowe, sala sesyjna, sala ślubów, ciągi komunikacyjne, sanitariaty,

I piętro zostało zagospodarowane na: pomieszczenia biurowe, ciągi komunikacyjne, sanitariaty,

II piętro zostało zagospodarowane na: pomieszczenia biurowe, ciągi komunikacyjne, sanitariaty,

Poddasze zostało zagospodarowane na: pomieszczenia biurowe, ciągi komunikacyjne, sanitariaty, kancelarię tajną, pokój śniadań, pomieszczenie gospodarcze, serwerownia

2.3. Warunki ewakuacji.

Budynek Urzędu Miasta Ustroń posiada jedną wewnętrzną klatkę schodową, konstrukcja biegów żelbetowa. Korytarze wydzielone są ścianami murowanymi z cegły pełnej i żelbetu.

Parametry użytkowe schodów **klatki schodowej**:

- szerokość biegu (mierzona między ścianą a poręczą) - 1,45 m,
- szerokość spocznika - 1,50 m,
- wysokość stopni - 0,17 m,
- szerokość stopni - 0,29 m,

Z budynku Urzędu Miasta Ustroń prowadzi jedno wyjście ewakuacyjne bezpośrednio na zewnątrz budynku z przestrzeni klatki schodowej poprzez drzwi dwuskrzydłowe otwierane do wewnątrz o szerokości jednego skrzydła minimum 0,9 m. Z Pomieszczeń sanitariatów miejskich wyjście prowadzi odrębną klatką schodową bezpośrednio na zewnątrz budynku.

Poziomymi drogami ewakuacyjnymi są korytarze o szerokości minimum 1,4 m.

2.4. Konstrukcja obiektu.

Dla budynku Urzędu Miasta w Ustroniu zgodnie z §212 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2022 poz.1223) - **jest wymagana klasa odporności pożarowej obiektu „B”**

Tabela nr 1 Klasa odporności ogniowej elementów budynku

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku ^{*)}					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1),2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
1	2	3	4	5	6	7
„A”	R 240	R 30	REI 120	EI 120 (o↔i)	EI 60	RE 30
„B”	R 120	R 30	REI 60	EI 60 (o↔i)	EI 30⁴⁾	RE 30
„C”	R 60	R 15	REI 60	EI 30 (o↔i)	EI 15 ⁴⁾	RE 15
„D”	R 30	(-)	REI 30	EI 30 (o↔i)	(-)	(-)
„E”	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

^{*)} Z zastrzeżeniem § 219 ust. 1

Oznaczenia w tabeli:

R — nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E — szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I — izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

(–) — nie stawia się wymagań.

- ¹⁾ Jeżeli przegroda jest częścią głównej konstrukcji nośnej, powinna spełniać także kryteria nośności ogniowej (R) odpowiednio do wymagań zawartych w kol. 2 i 3 dla danej klasy odporności pożarowej budynku.
- ²⁾ Klasa odporności ogniowej dotyczy pasa międzykondygnacyjnego wraz z połączeniem ze stropem.
- ³⁾ Wymagania nie dotyczą naświetli dachowych, świetlików, lukarn i okien połaciowych (z zastrzeżeniem § 218), jeśli otwory w połaci dachowej nie zajmują więcej niż 20% jej powierzchni; nie dotyczą także budynku, w którym nad najwyższą kondygnacją znajduje się strop albo inna przegroda, spełniająca kryteria określone w kol. 4.
- ⁴⁾ Dla ścian komór zsypu wymaga się klasy E I 60, a dla drzwi komór zsypu klasy E I 30.
- ⁵⁾ Klasa odporności ogniowej dotyczy elementów wraz z uszczelnieniami złączy i dylatacjami.

Budynek Urzędu Miasta Ustroń jest budynkiem jednobryłowym, wolnostojącym, czterokondygnacyjnym z poddaszem użytkowym, podpiwniczonym, dach spadzisty wielopołaciowy. Fundamenty wykonane z kamienia, stropy mieszane, częściowo żelbetowe, częściowo wykonane z Ackermana. Schody żelbetowe. Ściany zewnętrzne i wewnętrzne nośne z cegły pełnej. Ściany podziału wewnętrznego wykonane z cegły pełnej i dziurawki. Więźba dachowa drewniana, połać dachowa z gontu pokrytego miedzią.

2.5. Klasyfikacja pożarowa obiektu.

Funkcje, którą pełni Urząd Miasta Ustroń decydują bezpośrednio o kwalifikacji obiektu do kategorii zagrożenia ludzi. Budynek zaliczono do kategorii **ZL III zagrożenia ludzi**. W budynku nie ma pomieszczenia w którym jednocześnie może przebywać ponad 50 osób.

W obiekcie nie przewidziano pomieszczeń, które należałoby zaliczyć do produkcyjnych, magazynowych lub technologicznych; oczywiście za wyjątkiem pomieszczeń o charakterze pomocniczym, ściśle związanym z funkcją obiektu. Stąd też w obiekcie nie występują materiały niebezpieczne pożarowo w rozumieniu przepisów przeciwpożarowych. Gęstość obciążenia ogniowego w pomieszczeniach podręcznych magazynków i gospodarczych nie przekracza 500 MJ/m². W obiekcie nie występują strefy zagrożone wybuchem.

2.6. Podział na strefy pożarowe i oddzielenia przeciwpożarowe.

Budynek Urzędu Miasta Ustroń stanowi jedną strefę pożarową – powierzchnia strefy pożarowej wynosi: **1689,76 m²**, dopuszczalna wielkość strefy nie została przekroczona (dla tego typu obiektu wynosi ona 5000m²).

2.7. Wystrój wnętrz.

W obiekcie Urzędu Miasta w Ustroniu do wystroju wnętrz nie są stosowane materiały łatwo zapalne, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące.

Na drogach ewakuacyjnych:

- okładziny sufitów i sufity tynkowane, malowane farbą, które są materiałami niepalnymi, nie kapiącymi i nie odpadającymi pod wpływem ognia - poddasze,
- okładziny ścienne stanowią tynki malowane farbą oraz tynki żywiczne,
- wykładziny podłogowe posiadają cechy materiału niepalnego lub trudno zapalne – płytki ceramiczne.

2.8. Instalacje i urządzenia przeciwpożarowe.

2.8.1. Instalacja oddymiania grawitacyjnego.

Klatkę schodową wyposażono w klapę dymową o czynnej powierzchni oddymiania wynoszącej 5% rzutu klatki schodowej. Klapa dymowa jest uruchamiana przez czujkę dymową oraz ręcznie przyciskami usytuowanymi przy wejściu na klatkę schodową. Zastosowano urządzenia firmy MERCOR posiadające certyfikaty CNBOP.

Czynna powierzchnia oddymiania wynosi co najmniej 1,0m².

2.8.2. Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.

Obiekt wyposażono w wymagane przepisami awaryjne oświetlenie ewakuacyjne z własnym źródłem zasilania (akumulator NiCd). Oświetlenie to obejmuje drogi ewakuacyjne.

Celem awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego jest zapewnienie oświetlenia określonej strefy, dostarczonego niezwłocznie, automatycznie i na wystarczający czas w przypadku, gdy zawiedzie zasilanie oświetlenia podstawowego. Oświetlenie ewakuacyjne ma umożliwić łatwe i pewne opuszczenie budynku w czasie zaniku napięcia podstawowego, gdyby zaistniała potrzeba ewakuacji. Ponadto ma zagwarantować bezpieczeństwo w przypadku zaniku napięcia na obwodach lokalnych z powodu awarii zasilania podstawowego. Oświetlenie spełnia wymagania przepisów obowiązujących w tym zakresie.

Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego spełnia następujące funkcje:

- oświetla znaki ewakuacyjne,
- wytwarza oświetlenie na drogach ewakuacyjnych i wzdłuż dróg ewakuacyjnych o takim natężeniu, aby możliwy był bezpieczny ruch w kierunku wyjścia w bezpieczne miejsce,
- zapewnia, aby punkty alarmu pożarowego i sprzętu przeciwpożarowego rozmieszczone wzdłuż dróg ewakuacyjnych oraz na terenie budynku mogły być łatwo zlokalizowane i użyte,

- umożliwia działanie związane ze środkami bezpieczeństwa.

Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne uruchamia się w przypadku całkowitego uszkodzenia zasilania oświetlenia podstawowego, ale również w przypadku lokalnego uszkodzenia takiego, jak uszkodzenie obwodu końcowego.

Oświetlenie ewakuacyjne spełnia między innymi następujące podstawowe warunki:

- w żadnym punkcie powierzchni dróg ewakuacyjnych natężenie oświetlenia nie jest mniejsze niż 1 lx, a w pobliżu urządzeń przeciwpożarowych nie mniejsze niż 5 lx,
- oświetlenie ewakuacyjne pojawia się w czasie nie dłuższym niż 2 s po zaniku innych rodzajów oświetlenia elektrycznego,
- oświetlenie ewakuacyjne działa, przez co najmniej 1 godzinę od zaniku oświetlenia podstawowego,
- urządzenia są tak zainstalowane, aby ułatwić wykonywanie okresowych testów funkcjonalnych, co najmniej raz w tygodniu,
- zasilanie indywidualne napięciem ~ 230 V / 50 Hz, w którym każda oprawa ma własną baterię bezobsługową.

2.8.3. Wyłącznik przeciwpożarowy.

Dla budynku Urzędu Miasta w Ustroniu przeciwpożarowy wyłącznik prądu znajduje się na zewnątrz budynku. Przedmiotowy wyłącznik odcina dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru.

2.9. Instalacje użytkowe.

Budynek wyposażony w następujące instalacje użytkowe:

- elektryczną,
- centralnego ogrzewania z kotłownią na paliwo gazowe,
- wentylacyjną – grawitacyjną,
- wodno-kanalizacyjną,
- odgromową.

2.9.1. Instalacja elektryczna.

Obiekt został wyposażony w instalację elektryczną poprowadzoną podtynkowo. Instalacje elektroenergetyczne zostały wykonane zgodnie z warunkami technicznymi normy : PN-IEC 60364.

Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych w tym :

PN-IEC 60364-1:2000. Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe.

PN-IEC 60364-4-482:199. Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Dobór środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych. Ochrona przeciwpożarowa.

PN-IEC 60364-5-56:1999. Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Instalacje bezpieczeństwa. Lokalizację głównego wyłącznika prądu przedstawiono na planie sytuacyjnym stanowiącym załącznik do niniejszej instrukcji.

2.9.2. Instalacja odgromowa.

Budynek Urzędu chroniony jest przed wyładowaniami atmosferycznymi instalacją odgromową o zwodach poziomych niskich umieszczonych na obiekcie.

2.9.3. Instalacja gazowa.

Instalacja gazowa zasila kotłownię. Główny zawór gazu usytuowano na zewnątrz budynku, lokalizację przedstawiono na załączonym planie sytuacyjnym.

Obiekt jest wyposażony w sieć centralnego ogrzewania, zasilaną z własnej kotłowni gazowej zlokalizowanej na poziomie piwnicy. Ze względu na moc kotła gazowego powyżej 30 kW pomieszczenia kotłowni należy wydzielić pożarowo od pozostałej części budynku.

2.9.4. Instalacja wentylacyjna grawitacyjna.

Obiekt wyposażono w instalację wentylacji grawitacyjnej. Przewody wentylacyjne wykonane z materiałów niepalnych. Drzwiczki rewizyjne stosowane w kanałach i przewodach wentylacyjnych wykonano z materiałów niepalnych.

2.10. Przeciwpozarowe zaopatrzenie wodne.

Przeciwpozarowe zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru stanowi miejska sieć wodociągowa Miasta Ustroń z hydrantami DN 80. Najbliższy hydrant znajduje się w parku z tyłu budynku Urzędu Miasta Ustroń. Powinna być zapewniono wydajność sieci wodociągowej do celów przeciwpozarowych w ilości **+20 dm³/s**.

2.11. Dojazd pożarowy.

Drogą pożarową dla obiektu jest ul. 3 Maja przebiegająca w bezpośrednim sąsiedztwie budynku. Odległość od JRG Ustroń ok. 4 km.

Dostęp do obiektu został zapewniony a połączenie drogi pożarowej z budynkiem wykonano utwardzonym dojściem o szerokości minimum 1,5 m i długości nie większej niż 50m.

3. WYPOSAŻENIE W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE, INSTALACJE UŻYTKOWE I GAŚNICE – CHARAKTERYSTYKA ORAZ SPOSOBY PODDAWANIA ICH PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM.

Z punktu widzenia ochrony przeciwpozarowej obiektu w celu zapewnienia prawidłowego stanu urządzeń przeciwpozarowych i instalacji technicznych, należy:

- instalacje i urządzenia techniczne użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji,
- użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia, jest zabronione,
- elektryczne urządzenia grzewcze lub inne źródła wydzielania ciepła ustawiać na podłożu niepalnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,
- na osłony punktów świetlnych stosować materiały niepalne lub trudno zapalne, jeżeli umieszczone są w odległości co najmniej 0,05m od urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100°C.

- instalować oprawy oświetleniowe oraz osprzęt instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, na podłożu niepalnym jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem.

3.1. Instalacja oddymiania grawitacyjnego.

Instalacja ta zapewnia utrzymanie w przestrzeni klatki schodowej warunków do ewakuacji w przypadku zadymienia w budynku. Instalacja uruchamiana jest na sygnał z centrali sygnalizacji pożaru lub ręcznie z przycisku. Poprzez siłownik umieszczony w klapie dymowej, zostaje ona otwarta.

Klatka schodowa została wyposażona w system oddymiania grawitacyjnego z urządzeniami firmy MERCOR. Przeglądy i konserwacja urządzenia powinna się odbywać w zakresie i na zasadach określonych w DTR producenta. Co najmniej jeden raz na każde trzy miesiące, użytkownik i/lub właściciel powinien zapewnić, aby specjalista wykonał następujące czynności kontrolno – serwisowe elementów systemu wentylacji pożarowej:

Kłapa oddymiająca.

- optyczna kontrola urządzeń systemu,
- alarmowe uruchomienie poprzez czujkę dymową, przycisk ROP, centralę dymową albo sygnałem z centrali sygnalizacji pożaru,
- optyczne sprawdzenie klapy po otwarciu, kąt uchylenia,
- sprawdzenie elementów mocujących i ewentualne przesmarowanie okuć,
- zamknięcie klapy.

Dokumentowanie przeglądów i konserwacji.

Dokumenty, jakie winny znajdować się w urzędzie:

- opis funkcjonowania i obsługi instalacji oddymiania,
- plan rozmieszczenia urządzeń oddymiających,
- książkę pracy instalacji, do której należy wpisywać przeprowadzone kontrole instalacji, dokonywane naprawy, zmiany i uzupełnienia instalacji.

3.2. Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.

Charakterystyka:

Instalacja awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego składa się z elementów oświetleniowych o określonych parametrach pracy, umożliwiających bezpieczne opuszczenie miejsca przebywania osobom w nich się znajdujących, w przypadku wystąpienia zagrożenia.

W obiekcie, na drogach ewakuacyjnych zastosowano oświetlenie ewakuacyjne z własnym źródłem zasilania.

Sposób poddawania przeglądowi technicznemu i czynnościom konserwacyjnym:

Przeglądy i konserwacja układów oświetlenia awaryjnego powinna się odbywać w zakresie i na zasadach określonych w zgodnie z PN-EN 50172:2005 Systemy awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego.

Ponieważ istnieje możliwość uszkodzenia zasilania oświetlenia podstawowego w krótkim czasie po testowaniu instalacji awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego lub podczas kolejnego ładowania akumulatorów, testy które wymagają pełnego przewidzianego dla nich czasu trwania, powinny być, o ile to możliwe, podejmowane w okresach o niskim ryzyku wystąpienia zagrożenia. Pozwoli to na bezpieczne ponowne naładowanie akumulatora. Inną możliwością jest wykonywanie do czasu ponownego naładowania akumulatorów testów krótkotrwałych.

Tabela 2. Określenie zakresu przeglądu technicznego w zależności od jego rodzaju.

Rodzaj testu	Zakres
Test codzienny	Wskaźniki prawidłowości działania centralnego zasilania powinny być sprawdzane wzrokowo. Inspekcja wzrokowa wskaźników ma rozpoznać stan gotowości systemu do pracy oraz rozpoznać, czy system nie wymaga przeprowadzenia testu.
Test comiesięczny	Jeżeli stosowane są automatyczne urządzenia testujące, to wyniki krótkotrwałych testów należy rejestrować. Zakres: a) Włączyć awaryjny tryb pracy każdej oprawy oświetleniowej i każdego znaku wyjścia oświetlonego wewnątrz z zasilaniem akumulatorowym, poprzez symulację uszkodzenia zasilania podstawowego na

	czas wystarczający do upewnienia się, że każda lampa świeci. Podczas tego okresu należy sprawdzać wszystkie oprawy oświetleniowe i znaki, aby upewnić się, czy istnieją, czy są czyste oraz, czy prawidłowo funkcjonują. Na końcu każdego testu okresowego zaleca się przywrócenie zasilania oświetlenia podstawowego i sprawdzenie każdej lampki kontrolnej lub urządzenia w celu upewnienia się, że wskazują one na przywrócenie zasilania podstawowego. b) Dodatkowo do a), w przypadku systemów centralnych akumulatorów należy sprawdzić prawidłowość działania systemu monitorowania. c) Dodatkowo do a), w przypadku zespołu generatorów, należy odnieść się do wymagań wg ISO 8528-12.
Test coroczny	Jeżeli stosowane są automatyczne urządzenia testujące, to wyniki pełnych znamionowych testów czasu trwania należy rejestrować. Zakres: a) Każdą oprawę oświetleniową i znak oświetlony wewnętrznie należy testować przez taki czas, jak dla testów comiesięcznych, jednakże w przypadku pełnego znamionowego czasu trwania – zgodnie z instrukcją producenta. b) Należy przywrócić zasilanie oświetlenia podstawowego i sprawdzić każdą lampkę kontrolną lub urządzenie w celu upewnienia się, że wskazują one na przywrócenie zasilania podstawowego. Zaleca się sprawdzenie poprawności działania układu testowania. c) W dzienniku należy zapisać datę testu i jego wyniki. c) Dodatkowo, w przypadku zespołu generatorów, należy odnieść się do wymagań wg ISO 8528-12.

Dokumentowanie przeglądów i konserwacji.

Dokumenty, jakie winny znajdować się w budynku:

- opis funkcjonowania i obsługi instalacji oświetlenia ewakuacyjnego,
- plan rozmieszczenia podświetlanych znaków ewakuacyjnych,

- książkę pracy instalacji, do której należy wpisywać przeprowadzone kontrole instalacji, dokonywane naprawy, zmiany i uzupełnienia instalacji.

3.3. Sieć wodociągowa przeciwpożarowa

Charakterystyka:

Sieć wodociągowa przeciwpożarowa służąca do zewnętrznego gaszenia pożaru, to sieć nawodniona, zlokalizowana na terenie wokół budynku. W razie akcji gaśniczej samochody pożarnicze pobierają za pomocą hydrantów zewnętrznych wodę do gaszenia pożarów. Źródłem wody dla instalacji jest sieć wodociągowa. Obiekt wyposażono w sieć wodociagową przeciwpożarową zewnętrzną z hydrantami zewnętrznymi DN 80.

Zapotrzebowanie wody do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 20 dm³/s.

Powinny być zagwarantowane następujące parametry techniczno-użytkowe hydrantów zewnętrznych:

- ciśnienie nominalne na hydrancie, co najmniej 0,2 MPa,
- łączna wydajność hydrantów, co najmniej 20 dm³/s,
- jednoczesność poboru wody z 2 hydrantów.

Sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym:

Sieć hydrantów zewnętrznych należy poddawać okresowej kontroli, co najmniej raz w roku. Po zakończeniu badań należy sporządzić protokół.

Regularną kontrolę wszystkich hydrantów zewnętrznych powinien prowadzić serwis techniczny, w odstępach czasu zależnych od warunków otoczenia, aby upewnić się, że hydrant nie jest zastawiony, jest widoczny ma czytelne oznakowanie, nie ma widocznych uszkodzeń, korozji i wycieków.

Osoba kontrolująca powinna niezwłocznie podjąć działania mające na celu usunięcie zauważonych nieprawidłowości.

Doroczne przeglądy i konserwację powinny być przeprowadzane przez osobę kompetentną.

Hydrant powinien być sprawdzony według podanych poniżej punktów tj.:

- czy urządzenie nie jest zastawione, uszkodzone, a elementy nie są skorodowane lub nie przeciekają,
- czy miejsce umieszczania jest wyraźnie oznakowane,
- czy wypływ wody jest równomierny i dostateczny (wskazane użycie przepływomierza oraz manometru),

- czy manometr (jeżeli jest zastosowany) pracuje prawidłowo i w swoim zakresie pomiarowym,
- czy zawór odcinający jest właściwego typu oraz czy działa łatwo i prawidłowo,
- pozostawić hydrant zewnętrzny w stanie gotowym do natychmiastowego użycia.

Dokumentowanie przeglądów i konserwacji:

Osoby odpowiedzialne powinny przechowywać trwale zapisy o wszystkich przeglądach, kontrolach i testach. Zapis taki powinien zawierać:

- datę (miesiąc i rok) przeglądu, kontroli lub testów,
- wyniki przeprowadzonych pomiarów,
- wykaz i datę zainstalowania części zamiennych,
- dodatkowe testy do wykonania, jeśli są wymagane,
- datę (miesiąc i rok) następnego przeglądu, kontroli lub testów,
- wykaz wszystkich hydrantów zewnętrznych na terenie obiektu.

3.4. Przeciwpowozarowy wyłącznik prądu.

Budynek posiada przeciwpowozarowy wyłącznik prądu, który znajduje się na zewnątrz budynku. Przeciwpowozarowe wyłączniki prądu należy poddawać przeglądom i konserwacją zgodnie z przeglądami instalacji elektrycznej.

Sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym:

Sprawność przeciwpowozarowego wyłącznika prądu, w tym przede wszystkim jego możliwości odcięcia dopływu prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru, powinna być sprawdzana – **co 12 miesięcy**.

Zapisy ze sprawdzenia przeciwpowozarowego wyłącznika prądu powinny być zawarte w stosownych protokołach. Kontrolę przeciwpowozarowego wyłącznika prądu prowadzi Zarządca obiektu.

3.5. Instalacja elektryczna.

Instalacje i urządzenia elektroenergetyczne ze względu na bezpieczeństwo pożarowe powinny być objęte następującymi badaniami i pomiarami:

- pomiar napięć i obciążeń,
- w zakresie ochrony przeciwpowozarowej,

- rezystancji izolacji przewodów roboczych instalacji.

Badania i pomiary instalacji należy wykonywać po jej wykonaniu oraz w trakcie eksploatacji, ale **nie rzadziej niż raz na 5 lat**.

Badania i pomiary powinny wykonywać osoby posiadające stosowne uprawnienia.

Z przeprowadzonych badań i pomiarów powinna być sporządzona odpowiednia dokumentacja w postaci protokołu.

3.6. Instalacja odgromowa.

Instalacja odgromowa powinna być w czasie eksploatacji poddawana następującym badaniom technicznym:

- a) Badania niepełne - należy przeprowadzać nie rzadziej niż raz na 3 lata lub w każdym przypadku, gdy zachodzi możliwość uszkodzenia instalacji. Badania te polegają na sprawdzeniu bez użycia przyrządów pomiarowych czy urządzenie piorunochronne odpowiada wymaganiom, które można ocenić gołym okiem.
- b) Badania pełne - należy prowadzić nie rzadziej niż raz na 5 lat oraz każdorazowo po wyładowaniu atmosferycznym w instalację lub remoncie kapitalnym instalacji. Badanie to polega na sprawdzeniu i ocenie urządzenia piorunochronnego pod względem wymagań technicznych i obejmują następujący zakres: oględziny, pomiar rezystancji uziemienia, sprawdzenie stanów uziomów. Badania pełne powinny wykonywać osoby posiadające stosowne uprawnienia. Badania te należy również wykonywać każdorazowo po remoncie i wymianie instalacji.
- c) Z prowadzonych badań należy prowadzić dokumentację w postaci protokołu.

3.7. Instalacja gazowa.

Instalacja gazowa powinna być w czasie eksploatacji poddawana następującym badaniom technicznym:

- przewody instalacji doprowadzającej gaz do urządzeń należy poddawać badaniom szczelności co najmniej raz w roku.

3.8. Instalacja wentylacji mechanicznej i klimatyzacji.

Badania i przeglądy techniczne urządzeń wchodzących w skład systemu wentylacji mechanicznej powinny się odbywać w zakresie i terminach określonych przez producenta w DTR lecz nie rzadziej niż raz na 1 rok. Instalacja nie stwarza dodatkowego zagrożenia pożarowego.

3.9. Gaśnice.

Charakterystyka:

W celu potwierdzenia skutecznej działalności w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu, niezbędne jest posiadanie wiedzy o procesie spalania. Pozwala to wszechstronnie ocenić elementy, jakie składają się na szeroko rozumiane zjawisko pożaru. Proces palenia może zaistnieć tylko wówczas, kiedy wystąpią równocześnie trzy podstawowe czynniki: materiał palny, tlen oraz źródło ciepła. W powietrzu występuje ok. 21 % tlenu, co sprawia, że źródło ciepła o dostatecznej energii i temperaturze wyższej od temperatury zapalenia materiału palnego, może zapoczątkować proces spalania. W sytuacji, gdy jest to zjawisko niekontrolowane w miejscu do tego celu nieprzeznaczonym, mamy do czynienia z pożarem.

Podczas pożaru następuje wydzielanie ciepła, światła i produktów spalania. Aby powstał pożar, a następnie rozwijał się proces spalania konieczne jest istnienie odpowiednich proporcji substancji palnej, utleniacza i źródła zapalenia. Wynika z tego jednoznacznie, że do przerwania istniejącego już procesu spalania konieczna jest zmiana proporcji składników procesu, co można osiągnąć przez:

- usunięcie materiału palnego,
- wyeliminowanie bodźca termicznego podtrzymującego proces spalania,
- odcięcie dostępu utleniacza do miejsca pożaru.

Rozwój procesu spalania, od miejsca zapłonu, na większą powierzchnię materiału palnego ma zasadnicze znaczenie przy wyborze metody zapobiegania pożarom, ich zwalczaniu oraz ograniczaniu strat i zniszczeń. Wielkością charakterystyczną rozwoju procesu spalania jest szybkość spalania, która decyduje o charakterze i przebiegu zjawisk towarzyszących pożarowi. W przypadku większości typowych pożarów pomieszczeń szybkość spalania jest stosunkowo niewielka, w związku z tym bardzo istotną sprawą jest szybkie podjęcie akcji gaśniczej. Do działań tych niezbędny jest podręczny sprzęt gaśniczy oraz umiejętności jego poprawnego i skutecznego użycia.

Podręczny sprzęt gaśniczy przeznaczony jest do gaszenia pożarów w zarodku, w pierwszej fazie ich powstania. Do podręcznego sprzętu gaśniczego zaliczamy gaśnice: płynowe, proszkowe, śniegowe, małe agregaty gaśnicze (do 25 kg środka gaśniczego).

Zasady stosowane przy ustalaniu rodzaju i ilości niezbędnego sprzętu gaśniczego:

Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg lub 3 dm³ zawartego w gaśnicach powinna przypadać, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych:

- na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:
 - a. zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
 - b. produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m²,
 - c. zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem;
- na każde 300 m² powierzchni strefy pożarowej niewymienionej powyżej, z wyjątkiem zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.

Gaśnice powinny być dobierane stosownie do występujących materiałów palnych, ze względu na rodzaj pożaru, który może zaistnieć, umieszczając gaśnice:

- do gaszenia pożarów grupy A (występuje zjawisko spalania żarowego, np. drewna, papieru, itp.) – głównie gaśnice płynowe i proszkowe,
- do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych i substancji stałych topiących się, np. benzyna, alkohole, oleje, tłuszcze, lakiery, parafina) – zamiennie gaśnice płynowe, śniegowe i proszkowe,
- do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych np. propanu, acetyleny, gazu ziemnego) – zamiennie gaśnice proszkowe i śniegowe,
- do gaszenia pożarów grupy F (tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych) – gaśnice żelowe,

Gaśnice w obiektach, powinny być umieszczane w miejscach:

- łatwo dostępnych i widocznych, przy wejściach i klatkach schodowych, przy przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń,
- jednakowych na każdej kondygnacji, jeżeli warunki techniczne na to pozwalają,
- gdzie zapewniony jest dostęp o szerokości, co najmniej 1 metra,
- oznakowania gaśnic zgodnie z Polską Normą,
- nienarażonych na uszkodzenie mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła,

- gdzie odległość dojścia do gaśnicy z każdego miejsca, w którym może przebywać człowiek nie jest dłuższa niż 30 m.

Ustalenie ilości gaśnic w obiekcie:

W oparciu o wyżej wymienione zasady poszczególne kondygnacje wyposażono w gaśnice proszkowe GP 4x/ABC posiadające certyfikat CNBOP, zgodnie z powyższym normatywem.

Sposób poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym:

Sprzęt gaśniczy, powinien być poddawany następującym czynnościom, zgodnie z instrukcją obsługi ustaloną przez producenta, nie rzadziej niż raz w roku, w celu utrzymania go w pełnej sprawności i gotowości do użycia:

1. Przeglądom technicznym;
2. Konserwacji;
3. Naprawom;
4. Wycofaniu z eksploatacji.

Ad. 1. Zakres przeglądu technicznego:

Kontrola wykonywana przez użytkownika lub jego przedstawiciela. Zaleca się wykonywanie regularnej kontroli wzrokowej, która powinna wykazać, czy gaśnica:

- znajduje się w miejscu do tego przeznaczonym,
- nie jest zastawiona i ma czytelną instrukcję obsługi,
- nie jest w sposób widoczny uszkodzona,
- ma nieuszkodzone plomby i wskaźniki,
- ma działające ciśnieniomierze (odpowiednie wskazanie ciśnienia),
- jest odpowiedniego typu i napełnienia.

Jeżeli gaśnica została zakwalifikowana do konserwacji, musi być zastąpiona przez gaśnicę tego samego typu, przeznaczonej do tej samej grupy pożarów i o takiej samej zdolności gaśniczej.

Podczas bieżącej eksploatacji obiektu, należy sprawdzać, czy:

- sprzęt jest umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych,
- występuje oznakowanie miejsc usytuowania sprzętu (oznakowanie powinno być zgodne z Polskimi Normami PN-92/N-01256/01),
- do sprzętu jest zapewniony dostęp o szerokości minimum 1m,
- sprzęt jest umieszczony w miejscach nienarażonych na uszkodzenie mechaniczne oraz oddziaływanie źródeł ciepła (grzejniki, piece),

- odległość dościa do sprzętu nie jest większa niż 30 m,
- w pobliżu urządzeń elektrycznych znajdują się gaśnice przeznaczone do gaszenia takich urządzeń,
- w pobliżu urządzeń elektronicznych znajdują się gaśnice przeznaczone do gaszenia takich urządzeń.

Ad. 2. Zakres konserwacji:

Czynności służące utrzymaniu urządzenia w dobrym stanie technicznym. W tym celu, należy wykonać i sprawdzić:

- ogólny stan gaśnicy,
- czytelność, kompletność i prawidłowość napisów,
- stan węży i zabezpieczeń (plomb, zawleczek),
- terminy przypadających kontroli ciśnieniowych,
- powłokę malarską (jeśli gaśnica jest znacznie skorodowana, musi zostać wyeliminowana, nieszczelne zbiorniki należy zlikwidować),
- elementy z tworzywa sztucznego, czy nie są uszkodzone,
- ciężar lub objętość środka gaśniczego w gaśnicach,
- czy środek gaśniczy nadaje się do ponownego wykorzystania,
- pod względem korozji i uszkodzenia nabój ciśnieniowy (zważyć i porównać z masą na etykiecie, stwierdzona nieszczelność naboju powoduje jego wymianę na taki sam, od tego samego producenta),
- uchwyt gaśnicy, czy nie jest uszkodzony i dobrze utwierdzony,
- dokonać odpowiednich napisów.

Usterki stwierdzone podczas konserwacji należy usunąć, a uszkodzone elementy wymienić na takie same, jakie były w dokumentacji CNBOP.

Ad. 3. Zakres naprawy:

Wykonywana, gdy zasadnicze elementy gaśnicy, takie jak prądownica, głowica i zawory uległy zniszczeniu.

W naprawie muszą być stosowane takie same części, środki gaśnicze i cechy techniczne, na jakie wyrób otrzymał certyfikat CNBOP.

NIEDOPUSZCZALNE SĄ NAPRAWY ZBIORNIKÓW, A TAKŻE ZAWORÓW BEZPIECZEŃSTWA.

Ad. 4. Zakres wycofywania z eksploatacji:

Gaśnice i agregaty gaśnicze nienadające się do konserwacji, ze względu na przestarzałą konstrukcję, skomplikowany sposób użycia, przeterminowane i nieprodukowane środki gaśnicze, brak oryginalnych części zamiennych itp. – powinno się wycofywać (eliminować) z eksploatacji.

Etykieta konserwacji i przeglądów:

Informacje dotyczące konserwacji, powinny być umieszczone na etykiecie, która nie może zakrywać żadnych napisów producenta i musi być rozpoznawalna. Na etykiecie powinny być podane następujące informacje:

- rodzaj konserwacji (przegląd, konserwacja, remont),
- nazwa i adres jednostki konserwującej,
- znak bezspornie identyfikujący osobę wykonującą usługę,
- data (rok, miesiąc) wykonania konserwacji,
- termin wykonania następnego przeglądu.

ZGODNIE Z ZALECENIAMI PRODUCENTA GAŚNICE NALEŻY PODDAWAĆ OKRESOWYM PRZEGLĄDOM I KONSERWACJI, **CO 12 MIESIĘCY**.

PRZEGLĄDY I KONSERWACJE POWINNY PRZEPROWADZAĆ OSOBY LUB FIRMY POSIADAJĄCE WYMAGANE UPRAWNIENIA.

3.10. Podsumowanie.

Obiekt wyposażono w następujące urządzenia, służące do celów przeciwpożarowych:

- instalację oddymiania grawitacyjnego,
- instalację oświetlenia awaryjnego ewakuacji,
- sieć wodociagową przeciwpożarową,
- przeciwpożarowy wyłącznik prądu,
- instalację elektryczną,
- instalację odgromową,
- instalację gazową,
- instalację wentylacji,
- gaśnice.

Miejsca, w których zlokalizowano urządzenia przeciwpożarowe, gaśnice i inne należy, oznakować poniższymi znakami:

Gaśnica

Przeciwożarowy wyłącznik prądu

Drzwi przeciwożarowe – zamykać

Hydrant zewnętrzny

4. SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA.

4.1. Przypuszczalne źródła powstania pożaru oraz możliwości jego rozprzestrzeniania się w obiektach użyteczności publicznej.

Zagrożenie pożarem w obiektach użyteczności publicznej pochodzi od:

- stosowania w działalności obiektu, technicznej i administracyjnej – palnych materiałów i substancji,
- działalności Urzędu Miasta,
- funkcjonowania w obiekcie systemu instalacji technicznych, w tym zwłaszcza zagrożonych wydzielaniem ciepła w warunkach pracy awaryjnej,
- urządzeń zasilanych energią elektryczną,
- palnego wyposażenia wnętrza.

W związku z powyższym w urzędach miast, należy się przede wszystkim liczyć z pożarami grupy **A**, tj. pożarami materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli (np. materiałów takich jak drewniane meble, okładziny, drewnopochodne, papier, materiały tekstylne).

Z pewnym prawdopodobieństwem mogą wystąpić także, pożary grupy **B**, tj. pożary cieczy i materiałów stałych topiących się (np. środków czystości, farb i lakierów).

Należy także, liczyć się z możliwością pożarów grupy **C**, tj. pożarów gazów palnych (np. w obrębie palenisk i instalacji opalanych paliwem gazowym).

Ponadto w kuchni mogą również występować pożary grupy F, tj. *pożary tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych*.

Analizując statystyki pożarów w budynkach użyteczności publicznej, prowadzone przez organy PSP, można zauważyć następujące przyczyny powstawania pożarów w tego typu obiektach:

- nieostrożność podczas posługiwania się odbiornikami energii elektrycznej; wady, przeciążenia instalacji i urządzeń elektrycznych,
- używanie otwartego ognia w obrębie materiałów i cieczy palnych,
- nieostrożność użytkowników przy posługiwaniu się urządzeniami gazowymi; wady instalacji i urządzeń gazowych,
- celowe podpalenia.

Niezależnie od ww. przyczyn powstawania pożarów w pomieszczeniach (obektach) użyteczności publicznej mogą wystąpić inne potencjalne zagrożenia, wywołane przez, np:

- podrzucenie świecy dymnej itp. materiału dymiącego, mogącego być przyczyną silnego zadymienia w Urzędzie Miasta,
- podrzucenie uruchomionych pojemników z gazami łzawiącymi, obojętnymi itp.,
- podrzucenie substancji silnie zapachowych, toksycznych, itp.,
- napad bandycki z zewnątrz itp.

Drogami rozprzestrzeniania się pożarów w obiektach użyteczności publicznej są:

- systemy technologicznych połączeń pomiędzy pomieszczeniami i kondygnacjami,
- palne elementy budynku, wykończenia wnętrz oraz wyposażenia pomieszczeń,
- elementy urządzeń technicznych i konstrukcyjnych obiektu dobrze przewodzących ciepło,
- promieniowanie cieplne od płonących materiałów, konwekcja gorących gazów i spalin.

Istotnym zagrożeniem dla życia ludzi w warunkach pożarowych jest toksyczne i duszące oddziaływanie gazów oraz dymów pożarowych, jak również toksycznych produktów spalania, wysoka temperatura, ograniczenie widoczności, zjawiska świetlne i akustyczne działające na psychikę ludzką. Szczególnie niebezpiecznym jest przenikanie dymów, gazów oraz toksycznych produktów spalania przez:

- ciągi komunikacyjne o konwekcyjno-grawitacyjnym ruchu powietrza (otwarte drogi komunikacji poziomej i pionowej),
- nieszczelności technologiczne w konstrukcji budynku (np. kanały instalacyjne),

Podobne niebezpieczne oddziaływania na ludzi przebywających w obiektach użyteczności publicznej będą miały wymienione uprzednio inne zagrożenia (świeca dymna, gaz łzawiący, itd.).

4.2. Zasady alarmowania w wypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia.

1. Każdy kto zauważył pożar lub uzyskał informację o pożarze (innym zagrożeniu) obowiązany jest zachować spokój i nie dopuścić do paniki oraz natychmiast zaalarmować:
 - a) osoby znajdujące się w strefie zagrożenia, narażone na jego skutki,
 - b) z najbliższego aparatu telefonicznego:
 - Burmistrza Miasta,
 - Państwową Straż Pożarną, tel. **998** lub **112**.
2. Po uzyskaniu połączenia ze Strażą Pożarną należy wyraźnie podać:
 - nazwę obiektu pomieszczenia oraz dokładny adres,
 - imię i nazwisko zgłaszającego,
 - numer telefonu, z którego zgłaszane jest zdarzenie,
 - inne informacje dotyczące zdarzenia np. **czy jest zagrożone życie ludzkie**
 - czy istnieje zadymienie.

Słuchawkę należy odłożyć dopiero po potwierdzeniu przyjęcia meldunku przez dyżurnego.
3. W razie potrzeby alarmować służby podane w załączniku 6.

4.3. Zasady postępowania pracowników w przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia.

1. Równocześnie z alarmowaniem straży pożarnej należy, w miarę możliwości przystąpić do akcji ratowniczo – gaśniczej przy pomocy gaśnic znajdujących się w pobliżu.
2. Kierownicy komórek organizacyjnych uczestniczą w alarmowaniu i organizowaniu akcji ratowniczej. Pozostali pracownicy nie biorący udziału w alarmowaniu oraz organizowaniu ewakuacji ludzi i mienia z Urzędu Miasta, pozostają do dyspozycji kierującego akcją.
3. Do czasu przybycia straży pożarnej akcją kieruje Burmistrz Miasta lub inna osoba do tego przygotowana – dysponent.

Każdy pracownik Urzędu Miasta Ustroń powinien podporządkować się poleceniom kierującego akcją ratowniczą.
4. Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczej powinna pamiętać, że:
 - w pierwszej kolejności ratuje się życie ludzkie,
 - należy przeciwdziałać panice wśród ludzi przebywających w obiekcie, wzywając do zachowania spokoju i informując o drogach ewakuacji oraz roztaczać opiekę nad potrzebującymi pomocy,

- wchodząc do pomieszczeń i stref zadymionych przyjmować pozycję pochyloną (jak najbliżej podłogi) oraz zabezpieczyć drogi oddechowe prostymi środkami (np. wilgotną chustką),
- należy wyłączyć dopływ prądu elektrycznego oraz gazu do pomieszczeń i stref objętych pożarem ; nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem,
- należy usuwać z zasięgu ognia wszelkie materiały palne i wybuchowe oraz toksyczne,
- nie należy otwierać bez konieczności drzwi i okien w pomieszczeniach, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się ognia,
- przy otwieraniu drzwi do pomieszczeń zagrożonych należy chować się poza ich ościeżnicę, od strony klamki.

4.4. Zasady postępowania w przypadku powstania pożaru (innego zagrożenia) dla osób korzystających z obiektu.

W przypadku ogłoszenia alarmu i zarządzenia ewakuacji, osoba korzystająca z obiektu powinna:

1. zachować spokój i nie wywoływać paniki,
2. podporządkować się poleceniom kierującego akcją ratowniczą lub personelu,
3. opuścić budynek wskazanymi drogami ewakuacyjnymi oraz wyjściami ewakuacyjnymi – wskazanymi przez pracowników lub zgodnie z oznakowanymi szlakami komunikacyjnymi,
4. ewentualnie udzielić pomocy innym, potrzebującym osobom,

Wszyscy pracownicy Urzędu Miasta oraz inne osoby korzystające z obiektu, z chwilą przybycia jednostki ratowniczo – gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, zobowiązani są do podporządkowania się dowódcy tej jednostki.

4.5. Zabezpieczenie pogorzeliska.

Przedstawiciel kierownictwa lub dysponent jest odpowiedzialny za :

- a) zabezpieczenie miejsca pożaru i wystawienie posterunku pogorzeliskowego w celu zapobieżenia powstaniu pożaru wtórnego,
- b) Przystąpienie do uporządkowania pogorzeliska po zakończeniu działalności komisji powołanej dla ustalenia okoliczności i przyczyn powstania i rozprzestrzeniania się pożaru.

UWAGA!

Aby zapoznać pracowników, wykonujących obowiązki służbowe w budynku oraz inne osoby przebywające na terenie obiektu z zasadami zachowania się podczas pożaru – należy sporządzić wyciąg z Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego, nazywany INSTRUKCJĄ POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU

Obowiązujący wzór „Instrukcji postępowania na wypadek pożaru „ przedstawiono w załączniku nr 3.

W pomieszczeniach biurowych należy umieścić :

Przykładową instrukcję podano w załączniku nr 3. Zalecane miejsce umieszczania – drzwi pokoju od strony pomieszczenia.

4.6. Zasady postępowania w przypadku zgłoszenia o podłożeniu lub znalezieniu ładunku wybuchowego w obiekcie.

Osoba, która przyjęła zgłoszenie o podłożeniu ładunku wybuchowego, albo zauważyła w budynku przedmiot niewiadomego pochodzenia, mogący być ładunkiem wybuchowym jest zobowiązany, powiadomić o tym:

- a) Burmistrza Miasta;
- b) Policję – telefon – 997.

Zawiadamiając Policję należy podać:

- treść rozmowy ze zgłaszającym o podłożeniu ładunku wybuchowego, którą należy prowadzić wg wskazówek załączonych do instrukcji,
- miejsce i opis zlokalizowanego przedmiotu, który może być ładunkiem wybuchowym,
- numer telefonu, z którego prowadzona jest rozmowa i swoje nazwisko,
- uzyskać od Policji potwierdzenia przyjętego powyższego zawiadomienia.

Osobom przyjmującym zgłoszenie o podłożeniu ładunku wybuchowego nie wolno lekceważyć żadnej informacji na ten temat i każdorazowo powinni powiadomić o tym Policję, która z urzędu dokonuje sprawdzenia wiarygodności każdego zgłoszenia.

4.7. Zasady udzielania pierwszej pomocy przedlekarskiej.

Zadania pracowników Urzędu Miasta w tym zakresie są następujące:

- ocena zdarzenia i podjęcie działania,

- jak najszybsze usunięcie czynnika działającego na poszkodowanego – np. ugaszenie płonącego ubrania, ewakuacja ze strefy zagrożonej,
- ocena zaistniałego zagrożenia – sprawdzenie tętna, sprawdzenie oddechu i drożności dróg oddechowych, ocena stanu przytomności, ustalenie rodzaju doznanego urazu, zatamowanie krwotoku, zabezpieczenie przed utratą ciepła, zapewnienie komfortu psychicznego,
- wezwanie fachowej pomocy, przekazanie poszkodowanego ratownikom.

4.8. Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru.

Podczas eksploatacji obiektu należy bezwzględnie przestrzegać przepisów przeciwpożarowych, co pozwala ograniczyć możliwości powstania oraz rozwoju pożarów, a także zapewnia niezbędne środki ratownicze w przypadku, gdy pożar zaistnieje.

Przepisy przeciwpożarowe dotyczące użytkowania obiektów, określają warunki bezpieczeństwa, w następujących grupach działalności:

1. Warunki ogólne;
2. Zapewnienie warunków ewakuacji osób i mienia;
3. Utrzymanie prawidłowego stanu technicznego instalacji użytkowych i urządzeń technicznych;
4. Utrzymanie prawidłowego stanu technicznego instalacji i urządzeń przeciwpożarowych;
5. Magazynowanie i przechowywanie materiałów palnych;
6. Wyposażenie obiektu w gaśnice;
7. Prowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.

Ad. 1. Warunki ogólne zachowania bezpieczeństwa pożarowego i przygotowania do prowadzenia działań ratowniczo gaśniczych:

- użytkownik obiektu jest zobowiązany do umieszczenia w miejscach ogólnie dostępnych i widocznych wykazu telefonów alarmowych oraz instrukcji postępowania na wypadek powstania pożaru,
- należy oznakować zgodnie z Polskimi Normami:
 - drogi, wyjścia i kierunki ewakuacji,
 - usytuowanie urządzeń przeciwpożarowych,
 - lokalizacje przeciwpożarowych wyłączników prądu, ,
- zabronione jest uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:
 - urządzeń przeciwpożarowych, takich jak: hydrantów, gaśnic, przycisków uruchamiających ręcznie oddymianie,

- wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz głównych zaworów gazu.

Ad. 2. Dla zapewnienia warunków bezpiecznej ewakuacji osób przebywających w Urzędzie Miasta oraz mienia zabrania się:

- składowania materiałów na drogach komunikacji ogólnej, np. korytarzach i klatkach schodowych,
- blokowania lub ustawiania w drzwiach przeciwpożarowych,
- blokowania lub zamykania drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
- ograniczania lub uniemożliwiania dostępu do urządzeń przeciwpożarowych, gaśnic, wyjść ewakuacyjnych,
- eksploatacji obiektu bez kompletnego oznakowania dróg, wyjść i kierunków ewakuacji znakami zgodnymi z Polską Normą.

Ad. 3. i 4. Z punktu widzenia ochrony przeciwpożarowej obiektu, w celu zapewnienia prawidłowego stanu technicznego instalacji i urządzeń, należy:

- instalacje i urządzenia techniczne użytkować oraz utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności należy poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji,
- eksploatacja urządzeń i instalacji, których stan techniczny może przyczynić się do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania się ognia jest zabronione,
- stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych jest zabronione, wyjątek stanowią materiały trudno-zapalne umieszczone w odległości, co najmniej 0,05 m od żarówki,
- elektryczne urządzenia ogrzewcze lub inne źródła wydzielania ciepła należy ustawiać na podłożu niepalnym z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,
- instalowanie osprzętu i instalacji elektrycznych bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem jest zabronione,
- zanieczyszczenia przewodów wentylacyjnych usuwać, co najmniej raz w roku, jeżeli większa częstotliwość nie wynika z warunków użytkowych.

Ad. 5. W zakresie przechowywania i składowania materiałów palnych w budynku, należy:

- wszystkie czynności związane z użyciem, transportem lub składowaniem materiałów palnych wykonywać zgodnie ze wskazaniami ich producenta lub warunkami ochrony przeciwpożarowej, określonymi w instrukcji technologicznej,
- materiały palne przechowywać w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie procesu składowania lub wskutek wzajemnego ich oddziaływania,
- na stanowisku pracy przechowywać ilość materiału palnego nie przekraczającą wielkości dobowego zapotrzebowania, jeżeli przepisy szczegółowe nie stanowią inaczej, natomiast zapas materiałów palnych przekraczających zapotrzebowanie dobowe, należy przechowywać w oddzielnym, przystosowanym do tego celu pomieszczeniu,
- materiały palne przechowywać w odległości nie mniejszej niż 0,5 m od urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100 °C oraz linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających i przewodów odprowadzających instalacji odgromowej,
- ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 55 °C, przechowywać wyłącznie w pojemnikach wykonanych z materiałów, co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia (w przypadku opakowań ceramicznych, należy zabezpieczyć je przed stłuczeniem),
- nie przechowywać materiałów niebezpiecznych pożarowo w częściach użyteczności publicznej oraz w pomieszczeniach piwnicznych, na poddaszach i strychach, w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz w innych pomieszczeniach ogólnie dostępnych, jak również na tarasach, balkonach i loggiach.

5. SPOSOBY WYKONYWANIA I ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM.

Zgodnie z Ustawą z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej oraz rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych Administracji z dnia 10 czerwca 2010 r w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów wprowadza się instrukcję zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo na terenie obiektu Urzędu Miasta Ustroń (stanowiącą załącznik nr 2 do Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego).

1. Powyższa Instrukcja ma na celu określenie obowiązków i odpowiedzialności pracowników za zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego przy wykonywaniu prac pożarowo – niebezpiecznych oraz określenie zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego prac, o których mowa w pkt. 2.

2. Pod pojęciem prac niebezpiecznych pożarowo należy rozumieć wszelkie prace, nieprzewidziane instrukcją technologiczną lub poza wyznaczonymi do tego celu miejscami jak:

- prace remontowo budowlane związane z użyciem ognia otwartego, prowadzone wewnątrz obiektu, na dachu obiektu i na przyległym do niego terenie, gdzie występują materiały palne lub które posiadają konstrukcję palną,
- prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów palnych i wybuchowych,
- wszelkie prace remontowo – budowlane prowadzone z użyciem spawarek i otwartego ognia.

Do prac takich należy zaliczyć w szczególności, wszelkie prace z otwartym ogniem, podczas których występuje iskrzenie lub nagrzewanie, np.:

- spawanie, cięcie gazowe i elektryczne,
- podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów z substancjami palnymi,
- podgrzewanie lepiku i smoły itp.,
- rozniecanie ognisk,
- używanie materiałów pirotechnicznych.

3. Do przestrzegania postanowień Instrukcji zobowiązani są wszyscy uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w wykonywaniu prac pożarowo – niebezpiecznych, pracownicy nadzorujący przebieg tych prac oraz użytkownicy obiektu (pomieszczeń, terenu), gdzie prace są prowadzone.

4. Postanowienia Instrukcji obowiązują także wszystkich pracowników przedsiębiorstw i firm zewnętrznych (osób prawnych i fizycznych) na terenie obiektu.

5. Obowiązek zapoznania pracowników oraz firm, o których mowa w pkt. 3 i 4 z treścią Instrukcji należy do Burmistrza Miasta Ustroń. Postanowienia niniejszej instrukcji powinny stanowić integralną część umów dotyczących w/w prac.

Postanowienia zawarte w instrukcji nie naruszają przepisów szczegółowych, dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz innych przepisów i aktów normatywnych.

6. WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZENIA.

Ewakuacja to szybkie i bezpieczne opuszczenie przez pracowników oraz petentów pomieszczeń zagrożonych, wyznaczonymi drogami i wyjściami do stref bezpiecznych. Zakłada się, że w Urzędzie Miasta Ustroń, w tym samym czasie może powstać tylko jedno źródło pożaru lub innego zagrożenia (świeca dymna, gaz itp.). Ewakuacja może, więc nastąpić samorzutnie po wy-

kryciu pożaru (innego zagrożenia) lub po zarządzeniu ewakuacji. Ze względu na bezpieczeństwo pracowników i petentów oraz mienia, w zależności od rodzaju zagrożenia, sytuacji pożarowej oraz stopnia zagrożenia pożarowego, może być podjęta decyzja o ewakuacji całkowitej lub częściowej. Zakłada się, że praktycznie wszystkie osoby przebywające w budynku będą w stanie go opuścić o własnych siłach i w stosunkowo krótkim czasie.

6.1. Środki ogłaszania alarmu o niebezpieczeństwie.

Każdy obiekt powinien posiadać środki za pomocą, których w przypadku wykrycia pożaru będzie można wszcząć alarm i za pośrednictwem, których wszystkie inne osoby przebywające w budynku mogą być zaalarmowane. Podstawowym środkiem do ogłaszania alarmu o niebezpieczeństwie w Urzędzie Miasta Ustroń jest system dźwiękowy. O wyborze sposobu ogłaszania alarmu właściwego dla danej sytuacji, decyduje osoba, która podjęła decyzję o ewakuacji.

6.2. Oznakowanie dróg ewakuacyjnych.

Do oznakowania poziomych i pionowych dróg ewakuacyjnych wykorzystywane są znaki, fotoluminescencyjne. Uwzględniając miejscowe zagrożenia pożarowe w poszczególnych częściach funkcjonalnych budynku, wielkość obciążenia ogniowego, rozwiązania architektoniczne, instalacyjne jak również sposób zagospodarowania powierzchni i pomieszczeń, ustalono plan rozmieszczenia tablic informacyjnych. Ilość rozmieszczonych tablic jest wielkością minimalną, niezbędną do prawidłowego oznakowania obiektu. W sytuacjach nieprzewidzianych planem np. przy późniejszych zmianach funkcjonalnych czy zmianie planu zagospodarowania, konieczne jest przeprowadzenie oznakowania zgodnego z ustaleniami w Polskich Normach:

- PN - N - 01256/02. Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja.
- PN - N - 01256-4. Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.
- PN - N - 01256-5. Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych.

6.3. Warunki ewakuacji przy wykorzystaniu dróg komunikacji ogólnej.

W obiekcie Urzędu Miasta Ustroń w Ustroniu, ewakuację należy prowadzić oznakowanymi drogami komunikacji ogólnej a w szczególności:

- korytarzami w kierunku do klatki schodowej a następnie na zewnątrz obiektu,

- korytarzami w kierunku do wyjść ewakuacyjnych prowadzących na zewnątrz budynku,
- Pod nadzorem pracowników urzędu obsługującego ewakuację, do ewakuacji mogą ponadto służyć:
- okna na poziomie parteru (tylko okna których wykorzystanie do celów ewakuacji jest bezpieczne),
 - wyjścia prowadzące do sąsiednich pomieszczeń, w przypadku gdy bezpośrednie wyjście z pomieszczenia na drogę ewakuacyjną jest utrudnione lub niemożliwe.

6.4. Sposoby prowadzenia zorganizowanej ewakuacji strefowej i ewakuacji całkowitej.

W zależności od wielkości i rodzaju pożaru lub innego zagrożenia, a w związku z tym powstałej w Urzędzie sytuacji pożarowej, zachodzi konieczność przeprowadzenia ewakuacji ludzi i mienia.

Zakłada się, że dominującym sposobem prowadzenia ewakuacji ludzi z Urzędu Miasta będzie całkowita ewakuacja pracowników i petentów, w pierwszej kolejności obejmująca i prowadzona z pomieszczeń bezpośrednio zagrożonych oraz pomieszczeń sąsiadujących na danej kondygnacji.

Sprawne przeprowadzenie ewakuacji uzależnione jest w szczególności od:

- szybkiego i prawidłowego zaalarmowania osób zagrożonych oraz wyznaczenie stosownych sił i środków do prowadzenia akcji ratowniczej,
- właściwego kierowania ludzi odpowiednimi (oznakowanymi) drogami ewakuacyjnymi,
- niedopuszczenia do powstania paniki w tym do samorzutnej ewakuacji na niższej kondygnacji budynku,
- umiejętności kierującego akcją ratowniczą w pierwszej fazie akcji,
- wcześniejszego przygotowania pracowników Urzędu Miasta do działania w przypadku zarządzenia ewakuacji,
- ścisłego realizowania i podporządkowania się wszystkich osób poleceniom i decyzjom podejmowanym przez kierującego akcją ewakuacyjną.

6.5. Zasady ewakuacji osób i mienia z "Ratusza" Urzędu Miasta Ustroń.

W sytuacji wystąpienia zagrożenia, które powoduje konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z obiektu, decyzję o jej podjęciu wydaje uprawniona osoba, odpowiedzialna w danym momencie za bezpieczeństwo w obiekcie. Decyzja ta w szczególności musi zawierać in-

formację o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu, a także musi określać drogi ruchu i rejon dla gromadzenia ewakuowanych osób i mienia.

Z uwagi na nadzór i odpowiedzialność za bezpieczeństwo Urzędu Miasta Ustroń, decyzję o ewakuacji podejmują, w oparciu o ocenę sytuacji i występujące zagrożenie:

- Burmistrz Miasta Ustroń,
- po przybyciu jednostki Państwowej Straży Pożarnej – Dowódca tej jednostki (kierujący akcją ratowniczą).

W sytuacji pożaru, gdy zostanie podjęta decyzja o ewakuacji osób z danej kondygnacji budynku, należy podjąć następujące działania:

1. Po ogłoszeniu alarmu pracownicy natychmiast powiadamiają wszystkie osoby przebywające w pomieszczeniach o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Dodatkowo każde pomieszczenie musi zostać powiadomione (sprawdzone). Należy nie dopuścić do powstania paniki.
2. Po ogłoszeniu ewakuacji, osoba kierująca ewakuacją powinna ustawić po jednym pracowniku ochrony przy wejściach na klatkę, pracownicy będą pełnili rolę „kierunkowych” dla ewakuowanych.
3. W pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar lub, które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania ognia, oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar, zadymienie itp. zagrożenia. Pojedyncze osoby lub strumień ludzi należy kierować najkrótszą drogą do najbliższej klatki schodowej, lub wyjścia prowadzącego bezpośrednio na zewnątrz obiektu, zgodnie z umieszczonymi w budynku znakami. Osoby ewakuowane należy kierować na miejsce zbiórki w parku.
4. Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach. Jeżeli do przeprowadzenia ewakuacji dysponuje się zbyt małymi siłami, do akcji można włączyć petentów, przydzielając im zadania w zakresie opieki nad osobami starszymi, dziećmi itp.

5. W przypadku odcięcia dróg ruchu dla pojedynczych osób, należy niezwłocznie dostępnymi środkami np. telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy powiadomić kierującego akcją ewakuacyjną. Osoby odcięte od dróg wyjścia, a znajdujące się w strefie zagrożenia, w miarę posiadanych środków i istniejących warunków zostaną ewakuowane z zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek PSP.
 6. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej, ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy, a drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłaniać wilgotną chustką itp. – sposób ten ułatwia oddychanie. Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ściany, aby nie stracić orientacji, co do kierunku ruchu.
 7. Po zakończeniu ewakuacji osób należy sprawdzić, jeżeli istnieje taka możliwość np. na podstawie informacji współpracowników, czy wszyscy ludzie opuścili poszczególne pomieszczenia Urzędu Miasta. Przy niezgodności stanu osobowego ludzi ewakuowanych z przypuszczalną ilością osób przebywających w obiekcie przed ogłoszeniem ewakuacji, należy fakt ten natychmiast zgłosić jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji, w celu ponownego sprawdzenia pomieszczeń.
 8. W przypadku przybycia jednostek PSP w trakcie akcji ewakuacyjnej, osoba kierująca jej przebiegiem zobowiązana jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się dowódcy przybyłej jednostki ratowniczej.
- W sytuacji, gdy zostanie podjęta decyzja o ewakuacji mienia z budynku Urzędu Miasta, należy kierować się następującymi zasadami:
1. Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi.
 2. Decyzję o ewakuacji mienia podejmuje kierujący akcją lub personel organizujący ewakuację, gdy:
 - mienie dużej wartości jest bezpośrednio zagrożone i jest to jedyny sposób jego uratowania,
 - mienie utrudnia dostęp do źródła zagrożenia lub uniemożliwia jego rozprzestrzenienie się.
 3. Ewakuacje mienia należy rozpocząć od:
 - najcenniejszego sprzętu i urządzeń, dokumentacji i przedmiotów,

- środków płatniczych, wartości bagażowych i ważnej dokumentacji,
 - materiałów i substancji niebezpiecznych pożarowo (np. ciecze palne, butle z gazami palnymi).
4. Do demontażu i ewakuacji mienia w bezpieczne miejsce oraz do zabezpieczenia przed zniszczeniem lub kradzieżą należy wykorzystać:
- wszystkich sprawnych fizycznie pracowników,
 - sprzęt służący do ewakuacji mienia oraz środki służące do jego zabezpieczenia, będące na wyposażeniu Urzędu Miasta,
 - sprzęt przybyłych na miejsce jednostek ratowniczych z zewnątrz (np. do odholowania samochodów).

6.6. Sposoby praktycznego sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji ludzi.

Nie ma mowy o przeprowadzeniu sprawnej ewakuacji, jeżeli wcześniej nie zostały przeciwiczone jej elementy, jeżeli pracownicy nie znają sygnału alarmowego nie wiedzą, w którym kierunku mają się udać po usłyszeniu takiego sygnału i nie wiedzą, co w takiej sytuacji robić. Dlatego instrukcja poza omówieniem ogólnych zasad prowadzenia ewakuacji, czynników powodujących jej utrudnienia, czy wskazań dla osób organizujących ewakuację zawiera również wskazania, co do sposobów praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji ludzi.

Obligatoryjnie zobowiązani do przeprowadzenia ćwiczeń z ewakuacji, co najmniej raz na dwa lata, są właściciele lub zarządcy obiektów przeznaczonych dla ponad 50 osób będących ich stałymi użytkownikami, nie zakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV. Podmioty te mają obowiązek poinformowania właściwego miejscowo komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzenia powyższych działań nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem. Najbardziej zalecanym sposobem praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji są ćwiczenia na obiekcie, prowadzone przy udziale właściwej miejscowo jednostki ratowniczo – gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej.

Należy prowadzić ewidencję ćwiczeń ewakuacyjnych. Minimalne wymagania, co do zapisanych informacji:

1. Czas, w jakim przeprowadzono ewakuację danej kondygnacji.
2. Data ćwiczenia i uczestnicy.
3. Wyniki ćwiczenia i potrzebne działania korygujące.

7. SPOSOBY ZAZNAJAMIANIA PRACOWNIKÓW URZĘDU MIASTA Z TREŚCIĄ INSTRUKCJI ORAZ PRZEPISAMI PRZECIWPOŻAROWYMI.

Art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, zobowiązuje Burmistrza do zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi oraz zapewnienia nadzoru nad ich przestrzeganiem. Podobnie Kodeks Pracy w art. 224 § 2 zobowiązuje zakład pracy do przeszkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, którego częścią składową są zagadnienia związane z ochroną przeciwpożarową.

7.1. Cel i rodzaj instruktażu.

Instruktaż z zakresu ochrony przeciwpożarowej powinien być organizowany dla wszystkich pracowników Urzędu Miasta w celu:

- zapoznania pracowników z zagrożeniem pożarowym występującym na terenie obiektu,
- zapoznania pracowników z przepisami przeciwpożarowymi dotyczącymi obiektu zapoznania pracowników z zadaniami i obowiązkami z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- zapoznania pracowników ze sposobem postępowania w przypadku powstania pożaru oraz sposobem użycia podręcznego sprzętu gaśniczego,
- zapoznania pracowników z zasadami prowadzenia ewakuacji ludzi z obiektu.

Szkolenia należy prowadzić w formie instruktażu oraz samokształcenia kierowanego.

7.2. Program instruktażu w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Instruktaż wstępny – przed przyjęciem do pracy (szkolenie w ramach instruktażu wstępnego).

Czas trwania szkolenia – 3 godziny.

Podstawowe przepisy prawne z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

1. Ogólne postanowienia „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego”.
2. Ogólne zasady ochrony przeciwpożarowej na stanowisku pracy.
3. Przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów.
4. Podstawowe obowiązki pracownika w zakresie przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa pożarowego na stanowisku pracy.
5. Zasady postępowania na wypadek pożaru lub miejscowego zagrożenia.
6. Podręczny sprzęt gaśniczy - rozmieszczenie, zastosowanie i sposób użycia.

Instruktaż okresowy- zgodnie z terminarzem szkoleń okresowych w zakresie BHP.

Czas trwania szkolenia - 3 godziny.

- 1.Podstawowe przepisy prawne z zakresu ochrony przeciwpożarowej, wytyczne, zarządzenia.
- 2.Postanowienia „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego”.
- 3.Zagrożenia pożarowe w obiekcie, przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów.
- 4.Zadania i obowiązki w zakresie zapobiegania pożarom.
- 5.Zasady postępowania na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.
- 6.Ewakuacja ludzi, mienia - drogi i środki ewakuacji.
- 7.Podręczny sprzęt gaśniczy- rozmieszczenie, praktyczne zastosowanie i sposób użycia.

7.3. Dokumentacja szkoleń.

Prowadzenie szkolenia instruktażowego z zakresu ochrony przeciwpożarowej musi być udokumentowane:

- a) dokumentację instruktażu wstępnego i instruktażu okresowego stanowi oświadczenie pracownika (wzór – załącznik nr 4). Druk oświadczenia wydaje zainteresowanemu dział służby pracowniczej. Oświadczenie pracownika, potwierdzone podpisami przełożonego i pracownika prowadzącego szkolenie z zakresu ochrony przeciwpożarowej, włącza się do akt osobowych pracownika. Dokumentację z przeprowadzonych szkoleń instruktażowych lub samokształcenia kierowanego stanowi również lista obecności na szkoleniu oraz lista osób, które zapoznały się z Instrukcją bezpieczeństwa pożarowego.
- b) wykaz osób przeszkolonych oraz zapoznanych z „Instrukcją bezpieczeństwa pożarowego” wraz z podpisami potwierdzającymi jej otrzymanie, przechowuje się w dziale kadr.

Szkolenie wstępne przeprowadza pracownik wyznaczony przez Burmistrza np. pracownik zajmujący się zagadnieniami p.poż i BHP, natomiast szkolenie podstawowe powinna przeprowadzić osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje pożarnicze. Uczestnik szkolenia po zdanym egzaminie podpisuje oświadczenie o uczestnictwie w szkoleniu, które należy dołączyć do jego akt personalnych. Dokumentację bieżącą i ewidencję związaną ze szkoleniem przeciwpożarowym pracowników urzędu prowadzi pracownik odpowiedzialny za sprawy przeciwpożarowe.

Szczegółowe czasookresy szkoleń na poszczególnych stanowiskach i ich zakresy tematyczne reguluje rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27.07.2004 r w sprawie szczególnych zasad szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U z 2004 r nr 180 poz.1860).

Czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej mogą wykonywać osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje:

Osoby wykonujące czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej, polegające na zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożaru, niezatrudnione w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt. 1a-5 i 8 (Ustawy o ochronie przeciwpożarowej), powinny posiadać wykształcenie wyższe i ukończone szkolenie specjalistów ochrony przeciwpożarowej albo mieć wykształcenie wyższe na kierunku inżynierii Bezpieczeństwa Pożarowego lub tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa lub uzyskać uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu inżyniera pożarnictwa w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w Państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego – inżyniera pożarnictwa.

Osoby wymienione powyżej, wykonujące czynności wyłącznie w zakresie wynikającym z ust.1 Ustawy o ochronie przeciwpożarowej, powinny posiadać co najmniej wykształcenie średnie i ukończone szkolenie inspektorów ochrony przeciwpożarowej lub mieć tytuł zawodowy technika pożarnictwa lub uzyskać uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej w Państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w Konfederacji Szwajcarskiej, kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego – technika pożarnictwa.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie wymagań kwalifikacyjnych oraz szkoleń dla strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. z 2015, poz. 1962), szkolenie inspektorów ochrony przeciwpożarowej, prowadzą szkoły Państwowej Straży Pożarnej i ośrodki szkolenia w komendach Wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej.

8. ZADANIA I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ DLA PRACOWNIKÓW.

Zadania i obowiązki z zakresu ochrony przeciwpożarowej stanowią część składową zakresu obowiązków pracownika na zajmowanym stanowisku. W związku z powyższym:

Burmistrz Miasta odpowiada za:

- przestrzeganie przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technicznych,

- wyposażenie budynku w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach,
- zapewnienie osobom przebywającym w budynku bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- przygotowanie budynku do prowadzenia akcji ratowniczej,
- ustalenie sposobów postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.
- opracowanie i wdrażanie "Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego" dla Urzędu Miasta zamieszczanie w umowach o wykonanie usług remontowych, zawieranych z jednostkami zewnętrznymi, klauzuli o odpowiedzialności za przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych, a szczególności przy pracach pożarowo - niebezpiecznych,
- udzielanie pisemnej zgody na prowadzenie prac pożarowo - niebezpiecznych i nadzór nad ich wykonaniem.

Pracownicy odpowiadają za:

- przestrzeganie norm i przepisów bezpieczeństwa pożarowego w zakresie zgodnym z posiadanym zakresem obowiązków i zajmowanym stanowiskiem,
- zgłaszanie zużytego podręcznego sprzętu gaśniczego celem jego wymiany,
- znajomość stanu podręcznego sprzętu gaśniczego stanowiącego wyposażenie obiektu,
- udział w szkoleniach z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- utrzymanie ładu i porządku na stanowisku pracy,
- rzetelne prowadzenie czynności związanych z obsługą instalacji przeciwpożarowych,
- skuteczne alarmowanie o zaistniałym zagrożeniu współpracowników,
- pomoc przy kierowaniu akcją ratowniczą i ewakuacją ludzi do czasu przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej

9. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

W świetle art. 3 i 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej odpowiedzialnym za zapewnienie ochrony przeciwpożarowej obiektu jest właściciel, zarządzający, użytkownik budynku.

Niniejsza Instrukcja jest podstawowym dokumentem ochrony przeciwpożarowej w obiekcie "Ratusza" Urzędu Miasta Ustroń w Ustroniu - obowiązuje wszystkich jego pracowników.

Każdy pracownik po zapoznaniu się z postanowieniami niniejszej instrukcji jest zobowiązany do:

- znajomości zasad organizacji i prowadzenia akcji ewakuacyjnej,
- przestrzegania zawartych w niej zasad bezpieczeństwa pożarowego,
- znajomości zasad postępowania na wypadek powstania pożaru.

Zapoznanie się przez pracowników z postanowieniami niniejszej instrukcji dokumentuje się oświadczeniem wg załącznika.

Nadzór nad przestrzeganiem niniejszej instrukcji sprawuje Burmistrz Miasta.

Niniejsza Instrukcja powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

Instrukcji obowiązuje od lutego 2024 r.

PRZEPISY PRAWNE.

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 poz. 2057)
2. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 682)
3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 poz. 822)
4. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2022 poz. 1223)
5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. Nr 124, poz. 1030)
6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie wymagań kwalifikacyjnych oraz szkoleń dla strażaków jednostek ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. 2015.1962)
7. Rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 180, poz. 1860 z późn. zm.)

WYKAZ TABEL

Tabela nr 1 Klasa odporności ogniowej elementów budynku	16
Tabela nr 2 Określenie zakresu przeglądu technicznego oświetlenia ewakuacyjnego	23

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik 1 Zastosowanie gaśnic i zasady gaszenia ognia za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego
Załącznik 2 Instrukcja zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo
Załącznik 2/1 Zezwolenie na przeprowadzanie prac spawalniczych, innych prac pożarowo niebezpiecznych
Załącznik 2/2 Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac spawalniczych
Załącznik 2/3 Książka kontroli prac niebezpiecznych pożarowo
Załącznik 2/4 Przykładowe zabezpieczenie stanowiska na , których prowadzone są prace niebezpieczne pożarowo
Załącznik 3 Instrukcja postępowania na wypadek pożaru
Załącznik 4 Oświadczenie o przeszkoleniu – wzór.
Załącznik 5 Obowiązujące znaki ewakuacyjne
Załącznik 6 Wykaz telefonów alarmowych
Załącznik 7 Algorytm prowadzenia ewakuacji w razie pożaru
Plany obiektów

Załącznik nr 1. Zastosowanie gaśnic i zasady gaszenia ognia za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego.

PN-75/M-51000
PN-75/M-51001
PN-92/M-51079/01

Zastosowanie gaśnic.

Zakres stosowania środków gaśniczych		
Grupa pożaru	Rodzaj palącego się materiału i sposób jego spalania	Typy gaśnic przenośnych
	Pożary ciał stałych pochodzenia organicznego , przy spalaniu których obok innych zjawisk powstaje zjawisko tarzenia np.: drewno, papier, węgiel, sioma, tworzywa sztuczne, tekstylia itp.	gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC ; gaśnice płynowe z dodatkowym roztworem środka; gaśnice pianowe.
	Pożary cieczy palnych i substancji stałych, topiących się wskutek ciepła wywołującego się podczas pożaru , np.: benzyna, tłuszcz, farby, oleje, smoła, rozpuszczalniki itp.	gaśnice CO₂ ; gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC ; gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym BC ; gaśnice pianowe; gaśnice płynowe z dodatkowym roztworem środka.
	Pożary gazów , np.: acetylen, butan, metan, propan, wodór, gaz ziemny i miejski itp.	gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC ; gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym BC .
	Pożary metali , np.: aluminium, sód, potas, lit, magnez i ich związki.	gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym metale .

Zasady gaszenia ognia za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego.

	DOBRE	ŹLE
Gasić ogień w kierunku wiatru (z wiatrem)		
Pałace się powierzchnie gasić rozpoczynając od brzegu!		
Pożary substancji kaplących i płynących gasić strumieniem skierowanym od góry do dołu!		
Pożary ścian gasić strumieniem skierowanym od dołu do góry!		
Stosować wystarczającą liczbę gaśnic - nigdy jedną po drugiej!		
Zwracać uwagę na możliwość ponownego rozpalenia się ognia!		
Nigdy nie wieszać gaśnic po ich użyciu na stałe miejsce. Najpierw zlecić ich ponowne napełnienie!		

Załącznik nr 2.

INSTRUKCJA ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO

I. POSTANOWIENIA WSTĘPNE

1. Celem instrukcji jest wskazanie podstawowych obowiązków i wymagań przeciwpożarowych osobom nadzorującym i wykonującym prace wymagające posługiwania się otwartym ogniem, prowadzone poza wyznaczonym na stałe do tego celu miejscem.
Przestrzeganie postanowień niniejszej instrukcji powinno ograniczyć ilość pożarów, jakie powstają w wyniku prac spawalniczych, przez wskazanie podstawowych wymagań przeciwpożarowych dla toku tych prac prowadzonych na budowach oraz podczas remontów budynków, instalacji i urządzeń.
2. Za prace niebezpieczne pożarowo, uważa się wszelkiego rodzaju prace remontowo budowlane związane z używaniem otwartego ognia, prowadzone wewnątrz obiektów, przyległych do nich terenach oraz placach składowych. Do prac tych zalicza się między innymi spawanie gazowe i elektryczne, cięcie palnikami gazowymi, lutowanie przy użyciu palników gazowych, podgrzewanie ogniem otwartym itp.
3. Postanowienia niniejszej instrukcji nie dotyczą stałych stanowisk remontowych i technologicznych przystosowanych do prac z otwartym ogniem, które mogą być usytuowane tylko w obiektach zaplecza technicznego i wykonane zgodnie z wymaganiami obowiązujących przepisów budowlanych.
4. Instrukcja została opracowana w oparciu o rozdział 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2011 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 poz. 822)

II. POSTANOWIENIA ORGANIZACYJNE.

1. **Prace przy zastosowaniu spawania oraz inne prace wymagające posługiwania się otwartym źródłem ognia, wykonywane w pomieszczeniach zagrożonych niebezpieczeństwem pożaru lub zagrożone wybuchem – zaliczone są do prac wykonywanych w warunkach szczególnego zagrożenia dla zdrowia i życia ludzkiego i należy je wykonywać na polecenie pisemne.**
2. Pisemne zezwolenie na prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo zwane dalej „pracami” wydaje Burmistrz– wzór zezwolenia załącznik nr 2/1.
Zezwolenie musi być zarejestrowane i podpisane, zgodnie z zasadami wydawania poleceń pisemnych na prace.
Zabrania się rozpoczynania prac bez pisemnego zezwolenia.
3. Na polecenie pisemne powinny być wykonywane również spawanie w ramach robót budowlanych, rozbiórkowych, remontowych i montażowych prowadzonych bez wstrzymania ruchu urzędu lub jego części w miejscach przebywania pracowników zatrudnionych przy innych pracach.
4. O prowadzonych robotach oraz o niezbędnych środkach bezpieczeństwa, jakie należy stosować w czasie trwania prac, osoba zlecająca prace powinna poinformować pracowników przebywających lub mogących przebywać na terenie prowadzenia robót albo w jego sąsiedztwie.
5. Teren prowadzenia robót, o których mowa w pkt. 2 powinien być wydzielony i wyraźnie oznakowany. Należy stosować znaki informacyjne o rodzaju zagrożeń oraz stosować środki zabezpieczające przed skutkami zagrożeń.
6. Pozostałe prace przy zastosowaniu spawania oraz inne prace wymagające posługiwania się otwartym źródłem ognia, wykonywane w pomieszczeniach lub przyległych do nich terenach niezagrożonych pożarem lub wybuchem należy wykonywać na polecenie ustne z zachowaniem toku postępowania jak przy poleceniu pisemnym.

Uwaga:

Polecenie ustne (zezwoleń) należy również rejestrować w książce kontroli (wzór książki stanowi załącznik nr 2/3)

7. Prace niebezpieczne pożarowo można rozpocząć po dokonaniu komisyjnej oceny zagrożenia pożarowego i wybuchowego, oraz określeniu niezbędnych wymagań przeciwpożarowych mających na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu, w tym ilość podręcznego sprzętu gaśniczego w miejscu prowadzenia „prac”. Komisja sporządza protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo (wzór protokołu stanowi załącznik nr 2/2). W skład komisji wchodzi osoba wydająca polecenie prowadzenia prac, użytkownik i wykonawca prac.
8. Po dokonanych czynnościach, o których mowa w pkt. 7 osoba wydająca polecenie prowadzenia prac zobowiązana jest do wydania polecenia pisemnego zwanego dalej zezwoleniem na prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo i odnotować zezwolenie w książce kontroli prac. Zezwolenie, o którym mowa wyżej dopuszcza się wystawiać na poleceniu pisemnym obowiązującym w urzędzie lub wzór zezwolenia określony w załączniku nr 2/1 może stanowić załącznik do polecenia.
9. „Prace” mogą być wykonywane i nadzorowane wyłącznie przez pracowników do tego upoważnionych, posiadających aktualne uprawnienia do wykonywania tego rodzaju prac, zgodnie z obowiązującymi przepisami bezpieczeństwa przeciwpożarowego oraz BHP i mieć ważne zaświadczenie kwalifikacyjne dla osób zajmujących się eksploatacją urządzeń energetycznych.
10. Tok realizacji prac na podstawie zezwolenia jest identyczny jak przy pracach na polecenie pisemne przy urządzeniach energetycznych, lecz dodatkowo po zakończeniu prac i likwidacji miejsca pracy pracownicy prowadzący prace przeprowadzają dokładną kontrolę w rejonie prowadzonych prac i pomieszczeniach sąsiednich.
11. Książkę kontroli prac niebezpiecznych pożarowo prowadzi Burmistrz.

12. Postanowienia niniejszej instrukcji dotyczą i obowiązują również pracowników firm obcych wykonujących prace remontowo – konserwacyjne na terenie Urzędu Miasta Ustroń.
13. Nadzór i odpowiedzialność za zapoznanie się pracowników firm obcych w zakresie obowiązujących zasad bezpieczeństwa pożarowego i BHP na terenie Urzędu Miasta Ustroń ponosi osoba zlecająca bądź nadzorująca wykonanie tych prac.
14. Zezwolenie lub protokół jest ważny w dniu i godzinie ustalonej w dokumencie zezwalającym na „prace”.
15. Przedłużenie czasu ważności dokumentu zezwalającego na „prace” lub protokołu może dokonać osoba wydająca zezwolenia.
16. Zakończenie „prac” potwierdza własnoręcznym podpisem na zezwoleniu pracownik wykonujący bezpośrednio prace, a ich odbiór osoba zlecająca prace lub upoważniony przez niego pracownik.
17. Po zakończeniu „prac” dokumentację (zezwolenie, protokół) pracownik prowadzący prace zwraca osobie wydającej zezwolenie, oraz przeprowadza dokładną kontrolę w rejonie prowadzenia „prac” i pomieszczeniach sąsiednich celem stwierdzenia:
 - czy nie pozostawiono tłących lub żarzących się materiałów na stanowisku pracy jego otoczeniu lub pomieszczeniach przyległych,
 - czy nie występują oznaki tlenia się lub żarzenia się materiału bądź inne oznaki wskazujące na możliwość zaistnienia pożaru,
 - czy został zabezpieczony sprzęt i materiały przy użyciu, których prowadzono prace np. wyłączony ze źródła zasilania i zabezpieczony przed dostępem osób postronnych.
18. Odpowiedzialnym za realizację postanowień niniejszej instrukcji czyni się Burmistrza Miasta Ustroń.

III. WSKAZANIA PRZECIWPOŻAROWE W ZAKRESIE PRZYGOTOWANIA BUDYNKÓW I POMIESZCZEŃ DO WYKONYWANIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO.

1. Budynki, pomieszczenia lub miejsca, w których mają odbywać się prace niebezpieczne pożarowo, należy oczyścić z wszelkich palnych materiałów.
2. Palne przedmioty lub niepalne w opakowaniach palnych należy odsunąć na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia „prac”.
3. Jeżeli powyższy warunek nie może być spełniony, wszystkie urządzenia lub materiały palne należy zabezpieczyć przed działaniem otwartego ognia, rozprysków itp. przez osłonięcie ich np. kocami gaśniczymi, arkuszami blachy lub w inny skuteczny sposób.
4. Przed przystąpieniem do „prac” należy sprawdzić, czy w sąsiednich pomieszczeniach nie znajdują się materiały lub przedmioty mogące ulec zapaleniu wskutek przewodnictwa cieplnego lub rozprysków spawalniczych.
5. Jeżeli w pobliżu miejsca prowadzenia „prac” znajdują się otwory przelotowe, instalacyjne, kablowe itp. należy je uszczelnić materiałami niepalnymi, celem niedopuszczenia do przenikania rozprysków /np. spawalniczych/ do sąsiednich pomieszczeń bądź na inne kondygnacje.
6. Wszelkie kable, przewody elektryczne, gazowe oraz instalacyjne z izolacją palną powinny być zabezpieczone przed działaniem ognia i uszkodzeniami mechanicznymi.
7. Wykonywanie „prac” w pomieszczeniach, w których tego samego dnia wykonywano prace malarskie lub inne przy użyciu substancji palnych **jest zabronione** (dotyczy stosowania lakierów i farb łatwo zapalnych).

8. Przy prowadzeniu „prac” w budynkach, pomieszczeniach posiadających palne elementy konstrukcyjne lub wystroju wnętrz należy zachować szczególne środki ostrożności.
9. Podczas wykonywania „prac” należy zwrócić uwagę, czy konstrukcje metalowe, bądź inne elementy podlegające działaniu otwartego ognia nie stykają się bezpośrednio z palnymi elementami budynku, oraz czy wskutek przewodnictwa cieplnego nie nastąpi zapalenie materiałów w sąsiednich pomieszczeniach.
10. Prace niebezpieczne pożarowo mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia.
11. Sprzęt używany do wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo musi być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.
12. W miejscach wykonywania „prac” należy przygotować między innymi:
 - pojemniki metalowe wypełnione wodą na odpadki drutu spawalniczego i elektrod,
 - materiały izolacyjne i osłaniające niezbędne do zabezpieczenia toku „prac” ,
 - podręczny sprzęt gaśniczy.
13. Po zakończeniu „prac” w budynku, pomieszczeniu należy przeprowadzić dokładną kontrolę w rejonie prowadzonych prac i pomieszczeniach sąsiednich, celem stwierdzenia:
 - czy nie pozostawiono tlących lub żarzących się materiałów na stanowisku pracy jego otoczeniu lub pomieszczeniach przyległych,
 - czy nie występują oznaki tlenia się lub żarzenia się materiału bądź inne oznaki wskazujące na możliwość zaistnienia pożaru,
 - czy został zabezpieczony sprzęt i materiały przy użyciu, których prowadzono prace np. wyłączony ze źródła zasilania i zabezpieczony przed dostępem osób postronnych.

Przykładowe zabezpieczenie stanowisk, na których prowadzone są prace niebezpieczne pożarowo przedstawiono w załączniku nr2/ 4.

IV. ZABEZPIECZENIE PRZECIWPOŻAROWE PRAC NIEBEZPIECZNYCH POŻAROWO NA ZBIORNIKACH, URZĄDZENIACH I INSTALACJACH PO GAZACH I CIECZACH PALNYCH.

1. Przed rozpoczęciem „prac” na zbiornikach, urządzeniach lub instalacjach po gazach palnych, należy każdorazowo komisyjnie określić warunki bezpieczeństwa pożarowego, sporządzając protokół.
2. Przy określaniu warunków bezpieczeństwa pożarowego należy przewidzieć:
 - całkowite usunięcie ze zbiorników i przewodów gazów lub par cieczy łatwo zapalnych oraz pyłu drzewnego z przestrzeni kanałów wentylacyjnych i innych miejsc pylenia,
 - obniżenie stężenia par lub gazów poniżej 70% ich dolnej granicy wybuchowości (DGW) oraz obniżenie stężenia pyłu w powietrzu poniżej ,
 - usunięcie ze zbiorników, przewodów lub urządzeń wszelkich wsadów i zanieczyszczeń palnych,
 - oczyszczenie terenu w promieniu 20m. od przewidywanego miejsca spawania z pyłu drzewnego osiadłego, zanieczyszczeń i materiałów palnych.
 - dokonanie wizualnej oceny stężenia pyłu w mieszaninie z powietrzem,
 - wyposażenie stanowisk spawalniczych w odpowiednie ilości i rodzaje podręcznego sprzętu gaśniczego oraz środków gaśniczych.

V. SPRZĘT POŻARNICZY I ŚRODKI GAŚNICZE.

1. Każde stanowisko, na którym prowadzone będą prace niebezpieczne pożarowo powinny być wyposażone w sprawny technicznie sprzęt pożarniczy, umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru w zarodku.
2. Za sprzęt pożarniczy przeznaczony do zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo uważa się:
 - gaśnice: proszkowe, śniegowe, płynowe,
 - hydronetki wodne,
 - koce gaśnicze.

3. Rodzaj i ilość sprzętu pożarniczego, jaki należy dobrać do zabezpieczenia danych prac niebezpiecznych pożarowo należy każdorazowo uzgadniać z wydającym zezwolenie na prowadzenie tych „prac” (powyższe uzależnione jest od stopnia zagrożenia pożarowego).

Uwaga:

- 1/ Do gaszenia pożarów karbidu i wytwornic acetylenowych używać wyłącznie suchego piasku, gaśnic proszkowych lub koców gaśniczych.
- 2/ Do gaszenia butli z gazami technicznymi należy stosować gaśnice proszkowe, śniegowe, koce gaśnicze.
- 3/ Do gaszenia urządzeń elektroenergetycznych będących pod napięciem stosować gaśnice proszkowe z odpowiednim proszkiem gaśniczym (uzależnione od wysokości napięcia).

VI. OBOWIĄZKI PRACOWNIKÓW PROWADZĄCYCH PRACE NIEBEZPIECZNE POŻAROWO.

1. Do obowiązków pracowników nadzorujących prace niebezpieczne pożarowo należy:

- 1/ posiadanie znajomości obowiązujących przepisów przeciwpożarowych oraz nadzorowanie przestrzegania tych przepisów przez podległych pracowników,
- 2/ dopilnowanie, aby przed przystąpieniem do pracy wykonane zostały wszystkie zabezpieczenia przewidziane dla danego obiektu lub stanowiska spawalniczego,
- 3/ sprawdzenie zabezpieczenia przeciwpożarowego stanowisk spawalniczych oraz wydawanie poleceń gwarantujących natychmiastową likwidację stwierdzonych niedociągnięć.
- 4/ wstrzymanie „prac” z chwilą stwierdzenia sytuacji stwarzających niebezpieczeństwo powstania pożaru, do czasu usunięcia występujących nieprawidłowości,
- 5/ przedkładanie przełożonym wniosków o ukaranie pracowników winnych nieprzestrzegania ustalonego zabezpieczenia prowadzonych prac niebezpiecznych pożarowo oraz przepisów przeciwpożarowych,
- 6/ prowadzenie „książki kontroli prac spawalniczych”,
- 7/ udział w kontroli stanowisk, budynków (pomieszczeń) po zakończeniu „prac”.

2. Do obowiązków spawacza należy:

- 1/ posiadanie znajomości obowiązujących przepisów przeciwpożarowych, obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasad postępowania na wypadek powstania pożaru.
- 2/ sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy , czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia przewidziane dla danego toku pracy,
- 3/ ściśle przestrzeganie wytycznych zabezpieczenia przeciwpożarowego ustalonych dla danego rodzaju „prac”,
- 4/ sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy stanowisko pracy zostało wyposażone w odpowiedni sprzęt gaśniczy,
- 5/ rozpoczynania „prac” tylko na wyraźne polecenie bezpośredniego przełożonego kierującego tokiem robót,
- 6/ poinstruowanie pracowników i pomocników o wymaganiach przeciwpożarowych obowiązujących dla wykonywanego rodzaju prac,
- 7/ bezwzględne przerwanie pracy w przypadku stwierdzenia sytuacji lub warunków umożliwiających powstanie pożaru i zameldowanie o tym bezpośredniemu przełożonemu,
- 8/ meldowanie bezpośredniemu przełożonemu o zakończeniu „prac” oraz informowanie o zaistniałych faktach zainicjowania ognia, a ugaszonego w toku wykonywania „prac”,
- 9/ dokładne sprawdzenie po zakończeniu pracy stanowiska i jego otoczenia w celu stwierdzenia , czy podczas „prac” nie zainicjowano ognia,
- 10/ wykonywanie wszelkich poleceń przełożonych i organów kontrolnych w sprawach związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym prac niebezpiecznych pożarowo.

3. Pomocnik spawacza powinien:

- 1/ znać i przestrzegać przepisy przeciwpożarowe, a także wytyczne w tym zakresie określone dla danego rodzaju „prac”,
- 2/ znać sposoby użycia podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasady postępowania na wypadek powstania pożaru,

- 3/ obserwować podczas „prac” gdzie padną rozpryski, likwidować zauważone źródła ognia oraz meldować o tych faktach natychmiast spawaczowi,
- 4/wykonywać wszelkie polecenia spawacza oraz organów kontrolnych w zakresie przeciwpożarowego zabezpieczenia stanowiska pracy, na którym będzie pracował lub pracuje,
- 5/ sprawdzić każdorazowo, czy podręczny sprzęt gaśniczy przeznaczony do zabezpieczenia stanowiska i jego otoczenia jest przydatny do natychmiastowego użycia,
- 6/ po zakończeniu prac sprawdzić wspólnie ze spawaczem stanowisko pracy i jego otoczenie, czy w trakcie „prac” nie zainicjowano pożaru.

Załącznik nr 2/1

**Zezwolenie
na przeprowadzenie prac spawalniczych,
innych prac pożarowo niebezpiecznych**

1.	Miejsce pracy			
2.	Rodzaj pracy			
3.	Czas pracy	Data	od godz.	do godz.
4.	Zagrożenie pożarowo -wybuchowe w miejscu pracy			
5.	Sposób zabezpieczenia przed możliwością powstania pożaru			
6.	Przeciwpowarowe środki zabezpieczenia			
7.	Sposób wykonania pracy			
8.	Odpowiedzialni za przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających i zabezpieczenia toku prac spawalniczych			
9.	Zezwalam na rozpoczęcie robót			
10.	Pracę zakończono:			
		(dzień, godzina)	(podpis wykonawcy)	
11.	Stanowisko pracy i jego otoczenie sprawdzono pod względem zabezpieczenia przeciwpowarowego			
		(podpis kontrolującego)		

**Protokół
zabezpieczenia przeciwpożarowego prac spawalniczych**

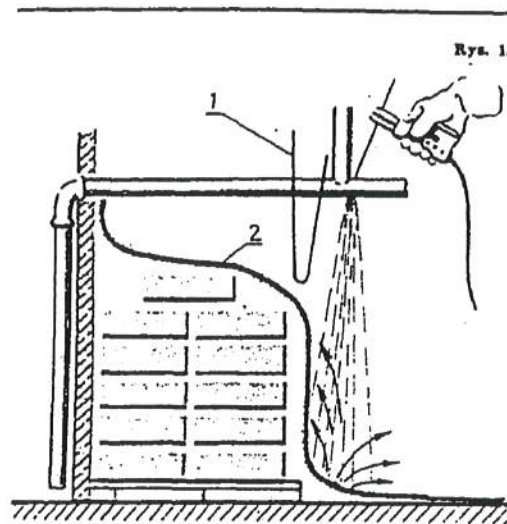
1. Nazwa i określenie budynku-pomieszczenia i miejsca, w którym przewiduje się wykonanie spawania.	
2. Zagrożenie wybuchem oraz właściwości pożarowe materiałów palnych występujących w budynku lub pomieszczeniu.	
3. Rodzaj elementów budowlanych (zapalność) występujących w danym budynku, pomieszczeniu lub rejonie przewidywanych prac spawalniczych.	
4. Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego budynku, pomieszczenia, stanowiska, urządzenia itp. na okres wykonywania prac spawalniczych.	
5. Ilość i rodzaje podręcznego sprzętu pożarniczego do zabezpieczenia toku prac spawalniczych.	
6. Środki i sposób alarmowania straży pożarnej oraz współpracowników w przypadku zaistnienia pożaru.	
7. Osoba odpowiedzialna za nadzór nad stanem bezpieczeństwa pożarowego w toku wykonywania prac spawalniczych.	
8. Osoba odpowiedzialna za całokształt przygotowania zabezpieczenia przeciwpożarowego toku prac spawalniczych.	
9. Osoba zobowiązana do przeprowadzenia kontroli rejonu prac spawalniczych po ich zakończeniu.	

Podpisy członków komisji:

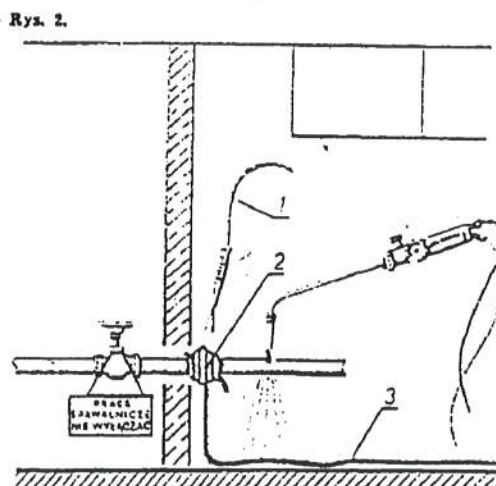
1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

Załącznik nr 2/4

PRZYKŁADOWE ZABEZPIECZENIE STANOWISK NA, KTÓRYCH PROWADZONE SĄ
PRACE NIEBEZPIECZNE POŻAROWO

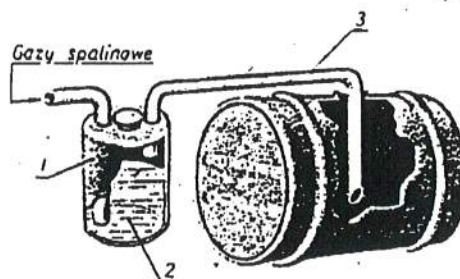

Palne materiały, których usunięcie poza zasięg rozprysków spawalniczych jest niemożliwe, osłaniamy w sposób gwarantujący bezpieczeństwo: 1 — ekran z blachy, 2 — koc azbestowy

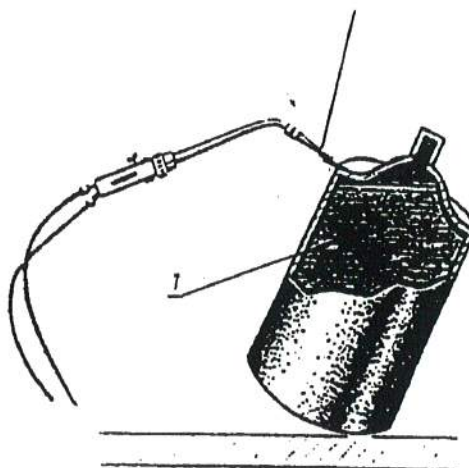
Spawane przewody, części maszyn i urządzeń oraz elementy konstrukcji budowlanych stykające się z materiałami palnymi lub przebiegające w pobliżu nich należy skutecznie chłodzić: 1 — przewód doprowadzający wodę, 2 — zwoje sznura azbestowego, 3 — koc azbestowy

Rys. 1.

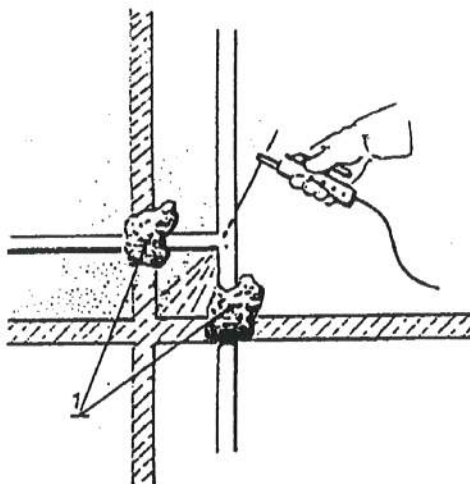

Cięte lub spawane pojemniki, mogące zawierać gazy lub pary cieczy palnych, należy przed przystąpieniem do prac wypełnić gazem obojętnym, np. gazami spalinowymi z silnika samochodowego podawanymi przez łapaczkę iskier: 1 — łapaczka iskier, 2 — woda, 3 — przewód doprowadzający gazy do wnętrza pojemnika

Rys. 2.

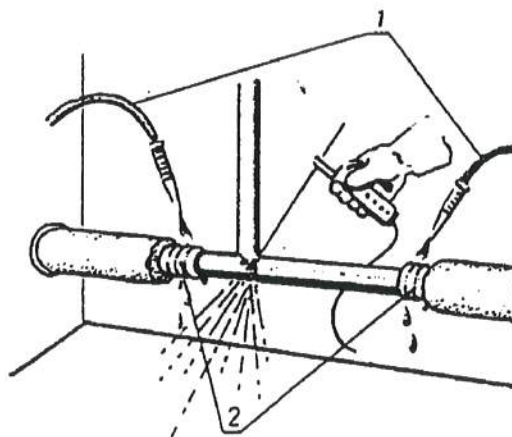

Niewielkie pojemniki, mogące zawierać palne gazy lub pary cieczy palnych, zabezpieczamy skutecznie przed zapaleniem lub wybuchem napełniając je wodą — 1

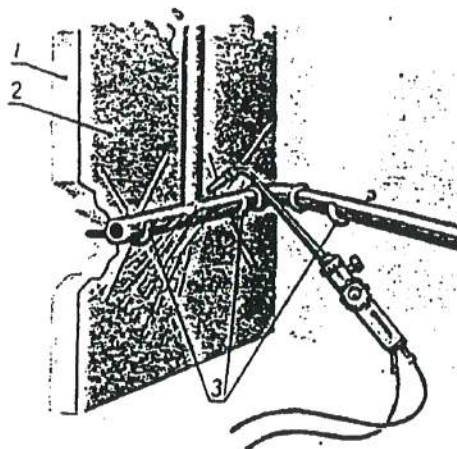
Wszelkie otwory i szczeliny prowadzące do sąsiednich pomieszczeń i pozostające w zasięgu rozprysków spawalniczych powinny być uszczelnione za pomocą niepalnego materiału — 1

Rys. 4.

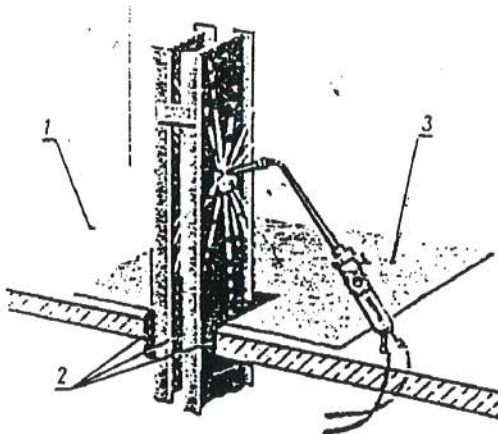
Z izolowanych rurociągów, na których prowadzi się prace spawalnicze, należy usunąć izolację cieplną na odcinku gwarantującym bezpieczeństwo, a w razie potrzeby (izolacja łatwo palna) chłodzić skutecznie np. sposobem pokazanym na rysunku: 1 — przewody doprowadzające wodę, 2 — zwoje sznurka azbestowego

Rys. 5.

Elementy instalacji rozgrzewające się przy spawaniu bezpośrednio od płomienia lub na drodze przewodnictwa ciepłego, stykające się z materiałami palnymi, należy zdemonstrować lub skutecznie chłodzić: 1 — palna ścianka, 2 — niepalna wykładzina, 3 — haki podtrzymujące instalację

Rys. 6.

Sposób prawidłowego spawania metalowego elementu konstrukcji przechodzącego przez drewniany strop: 1 — drewniany strop, 2 — szczelino azbestowe, 3 — koc azbestowy

INSTRUKCJA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU

Alarmowanie

Każdy, kto zauważy pożar powinien natychmiast:

- zaalarmować otoczenie głośnym okrzykiem „**Pali się !**”
- powiadomić bezpośredniego przełożonego
- podać co i gdzie się pali i czy zagrożone jest życie ludzkie,
 - zachować spokój i nie dopuścić do powstania paniki.
 - alarmowanie Państwowej Straży Pożarnej i innych służb ratowniczych,

Akcja ratowniczo - gaśnicza

1. Organizacja akcji ratowniczo - gaśniczej:

- do czasu przybycia Straży Pożarnej akcją ratowniczo-gaśniczą kieruje Burmistrz lub inna wyznaczona osoba,
- w akcji biorą udział wszyscy pracownicy Urzędu Miasta,
- akcję gaśniczą prowadzi się równocześnie z ewakuacją ludzi i mienia.

2. Ogólne zasady postępowania do czasu przybycia Straży Pożarnej:

- pracownicy zagrożonego obiektu przerywają pracę oraz unieruchamiają urządzenia poprzez wyłączenie dopływu prądu,
- pracownicy przystępują do ewakuacji
- gaszenia pożaru przy użyciu podręcznego sprzętu gaśniczego,
- jeżeli zachodzi taka potrzeba to odłącza napięcie w urzędzie,

- ewakuacja dokumentów, urządzeń itp. może mieć miejsce tylko wtedy, gdy nie ma zagrożenia dla ludzi,

3. Ewakuacja pracowników:

- ewakuację pracowników prowadzi się zawsze w przypadku powstania pożaru w budynku;
sygnałem do ewakuacji jest:
 - polecenie przełożonego
- każda osoba kierująca pracownikami jest upoważniona i zobowiązana do wydania decyzji o ewakuacji według własnego rozeznania.
- ewakuację samorzutną pracownicy podejmują wówczas, gdy wystąpił stan bezpośredniego zagrożenia,
- przełożeni komórek organizacyjnych (kierownicy) odpowiadają za zabezpieczenie miejsc pracy i wyprowadzenie w komplecie podległych pracowników.
- przed zakończeniem akcji należy sprawdzić, czy w pomieszczeniach nie zostały jeszcze jakieś osoby.

4. Ewakuacja gości:

Goście przebywają w Urzędzie Miasta pod opieką wyznaczonych pracowników. W razie ogłoszenia alarmu obowiązkiem tych pracowników jest niezwłoczne ewakuowanie gości, niezależnie od ważności załatwianych spraw.

5. Sprawdzanie pomieszczeń:

1. biura
2. sanitariaty
3. (inne)

6. Sprawdzanie obecności:

- miejscem zbiórki ewakuowanych osób jest park,
- kierownicy zabierają ze sobą listy obecności i według nich sprawdzają kompletność ewakuacji,
- po sprawdzeniu obecności należy złożyć meldunek kierującemu akcją,

- zgłaszana jest również obecność osób gościnnie przebywających w Urzędzie Miasta.

7. Postępowanie z poszkodowanymi:

Ewentualnych rannych wyprowadzają (wynoszą) wyznaczeni przez kierującego pracownicy.

8. Po przybyciu jednostek Straży Pożarnej należy:

- przekazać istotne dane o pożarze,
- wskazać lokalizację hydrantów i możliwości poruszania się po terenie Urzędu Miasta,
- podporządkować się rozkazom dowódcy Straży Pożarnej, który zadecyduje o dalszych czynnościach, wykonywanych przez pracowników.

..... dnia

.....
.....
Nazwa i adres

.....
imię i nazwisko pracownika

.....
stanowisko

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zostałem (- am) zapoznany (- a) z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, oraz zasadami obowiązującymi w obiekcie Urzędu Miasta Ustroniu w Ustroniu ul. Rynek 1, a w szczególności znane są zasady i sposoby:

- 1) zapobiegania powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów na stanowisku pracy i terenie obiektu,
- 2) postępowania na wypadek powstania pożaru,
- 3) użycia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych na stanowisku pracy.

„Instrukcje bezpieczeństwa pożarowego” przyjmuje do wiadomości i przestrzega-
nia.

.....
Podpis składającego oświadczenie

.....
Podpis prowadzącego szkolenie instruktażowe

.....
Podpis prowadzącego szkolenie wstępne

Przyjęto do akt personalnych dnia.....

OBOWIAZUJĄCE ZNAKI EWAKUACYJNE

Drabina ewakuacyjna

Kierunki ewakuacji

Przesunąć w celu otwarcia

Drzwi ewakuacyjne

Klucz do wyjścia ewakuacyjnego

Stłuc, aby uzyskać dostęp

Kierunki do wyjścia drogi ewakuacyjnej

Kierunek do wyjścia drogi ewakuacyjnej
schodami w górę i w dół

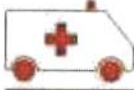

Wyjście ewakuacyjne

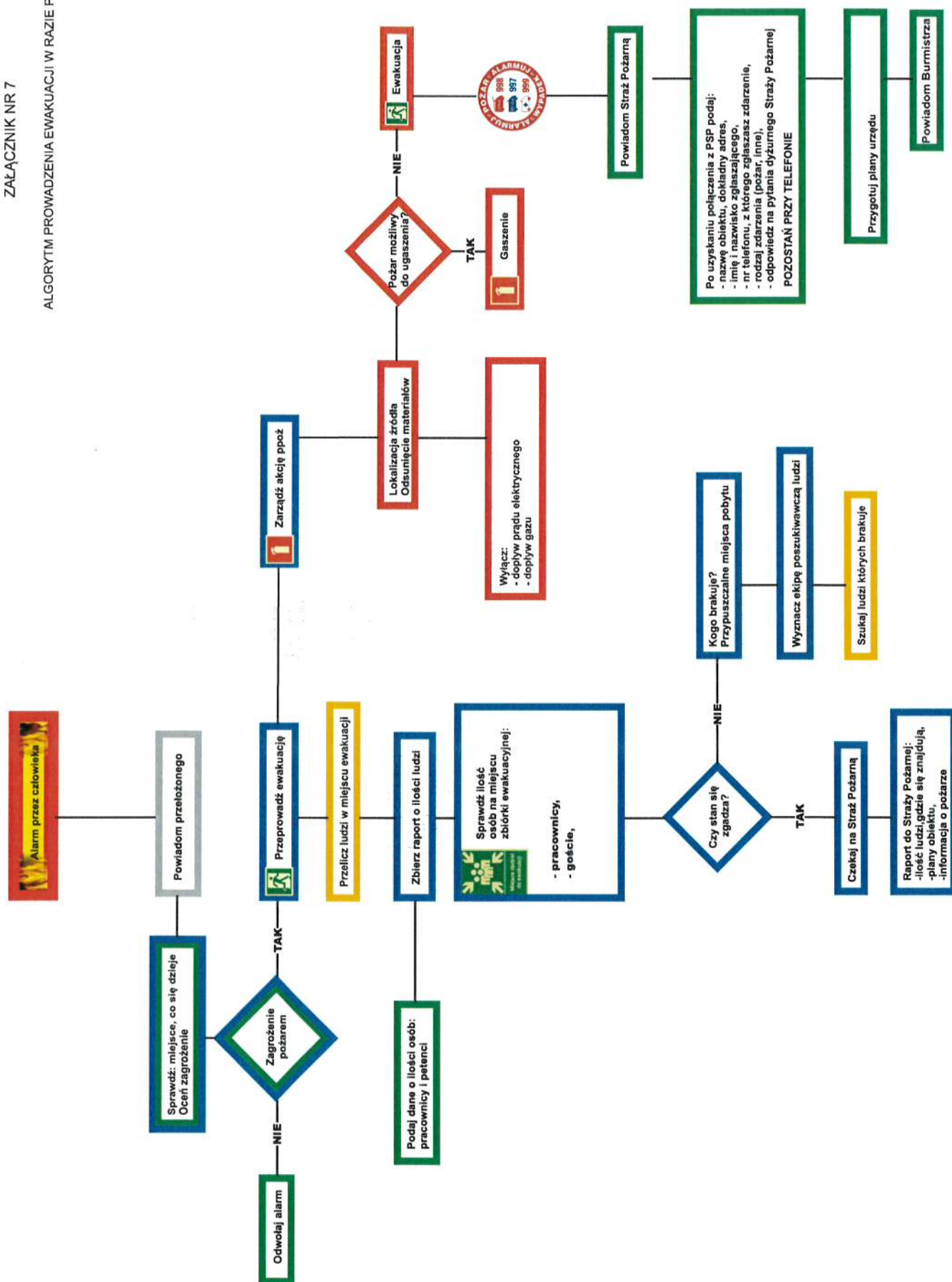
Punkt Ewakuacji

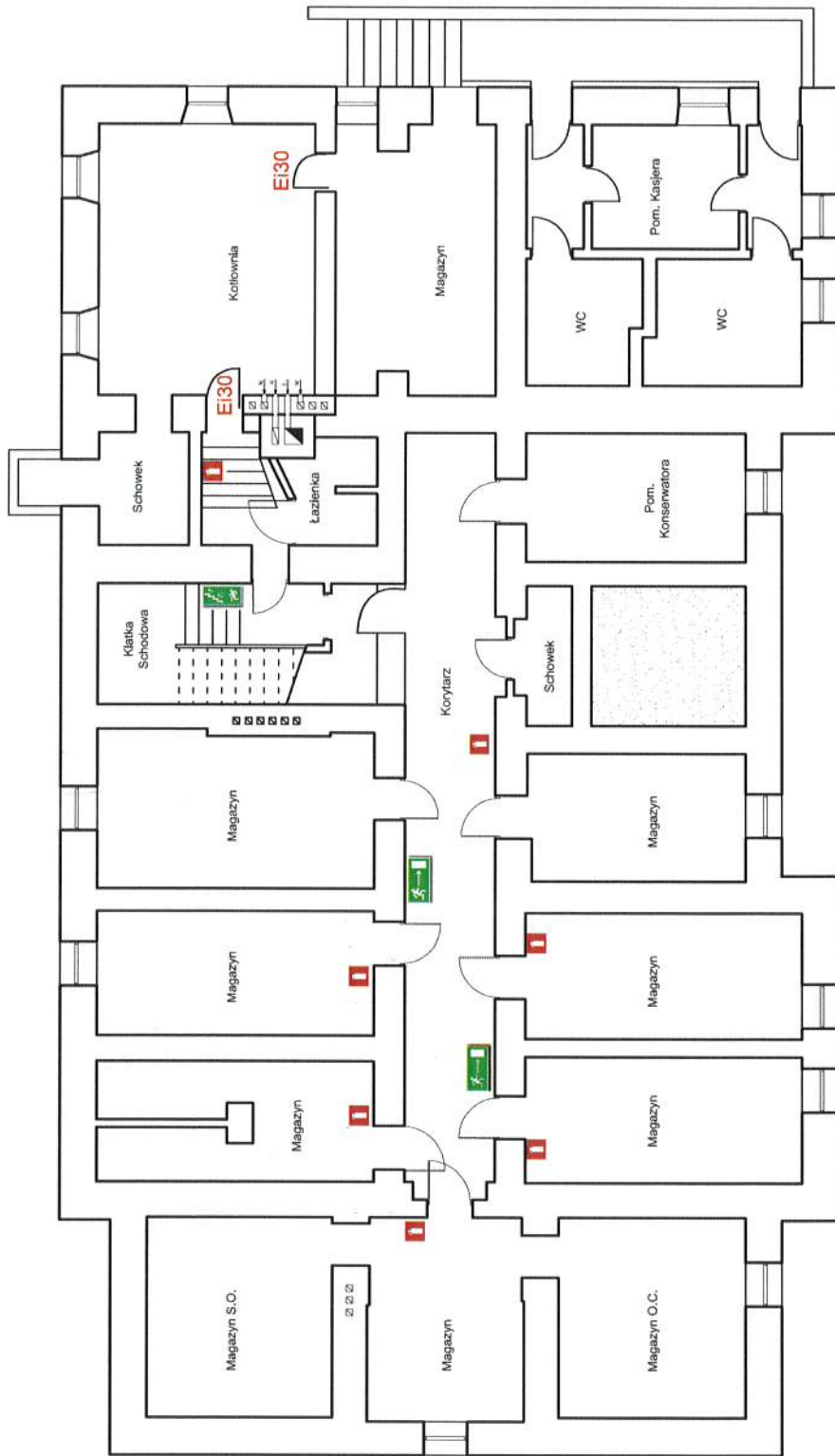
WYKAZ TELEFONÓW ALARMOWYCH

	STRAŻ POŻARNA	998
	POGOTOWIE	999
	POLICJA	997
	STRAŻ MIEJSKA	986
	POGOT. GAZOWE	992
	POGOT. WOD.-KAN.	994
	POGOT. CIEPŁOWN.	993
	POGOT. ENERGET.	991

ZAŁĄCZNIK NR 7

ALGORYTM PROWADZENIA EWAKUACJI W RAZIE POŻARU

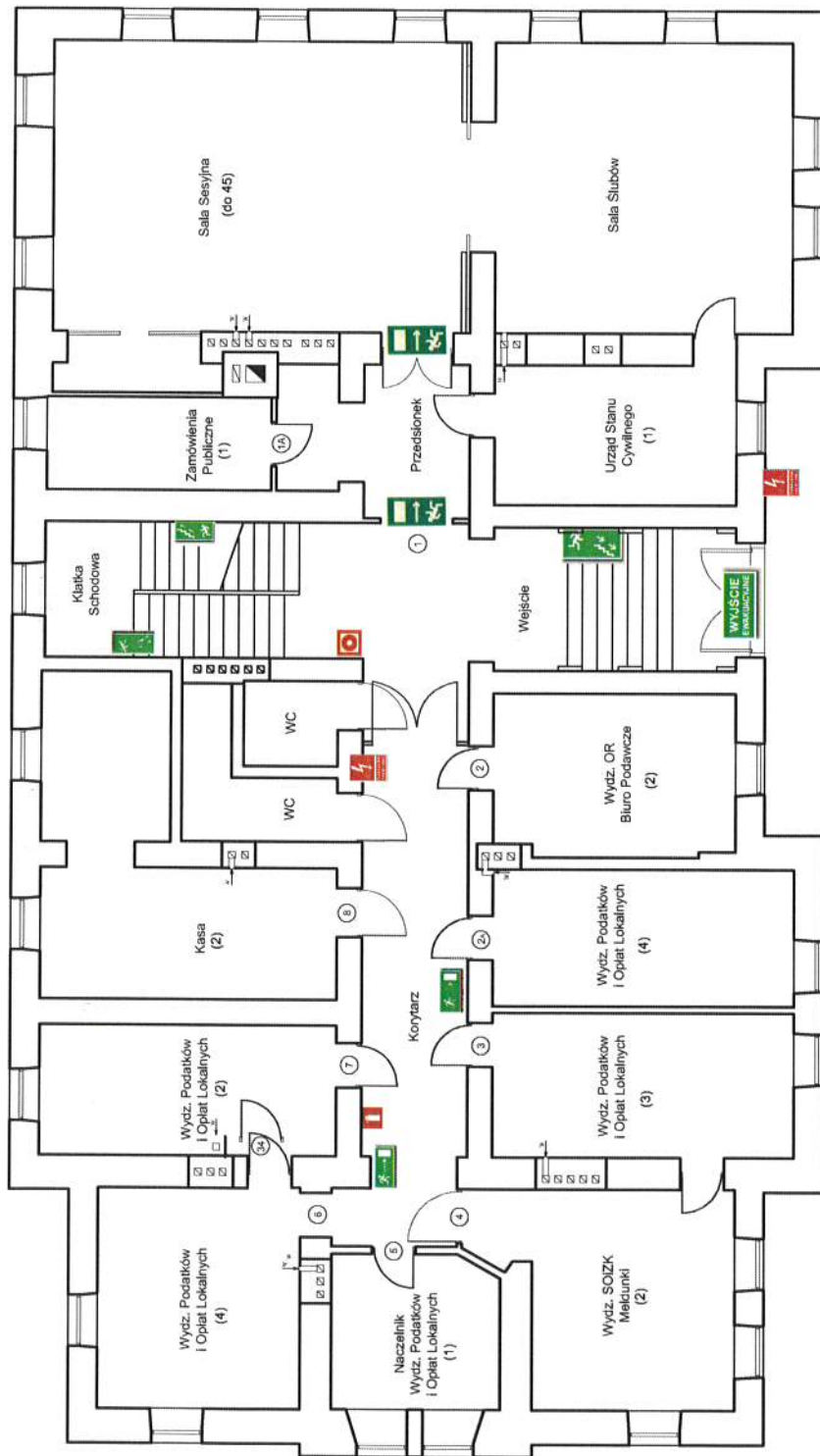

LEGENDA

- W KIERUNKU WYJŚCIA
- SCHODAMI DO GÓRY
- GAŚNICA

Gęstość obciążenia ogniowego	do 500 MJ/m ²	NAZWA RYSUNKU	PIWNICA
Powierzchnia użytkowa budynku, wysokość budynku, liczba kondygnacji	1689,76 m ² , Stv-4	OBIEKT	"PATUŚ" URZĘD U MASTA, USTRON 4-5-9 USTRON UL. RYNEK 1
Liczba osób na kondygnacji	do 5	OPRACOWAŁ	mgr inż. Włodek Dariusz
Kategoria Zagrożenia Ludzi	ZL III		
Rodzaj występujących materiałów palnych	siałe materiały palne		

SKALA:	1:100
DATA:	lut 2024

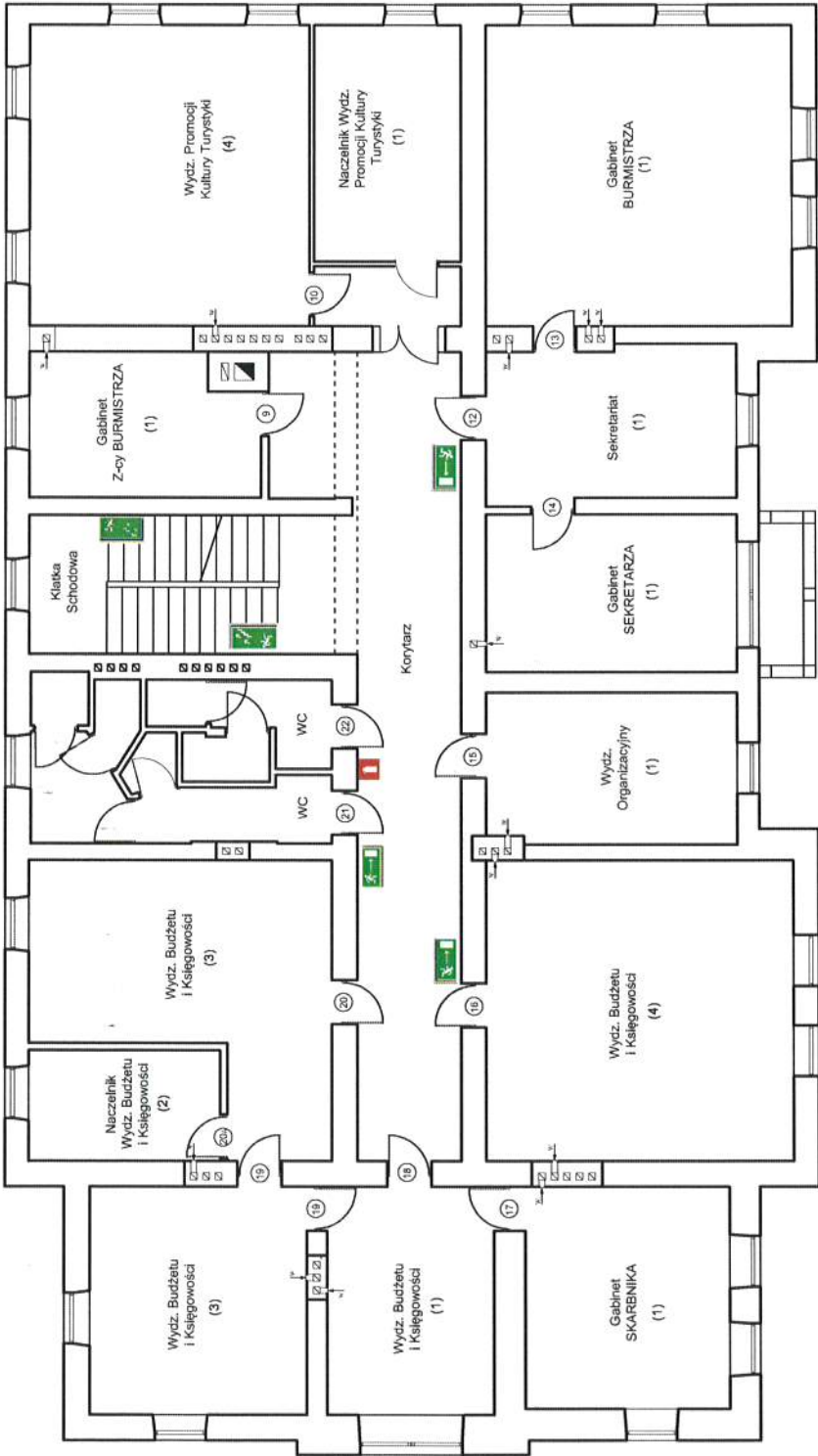
LEGENDA

- WYJŚCIE EWAKUACYJNE
- WYJŚCIE W KIERUNKU WYJŚCIA
- WYJŚCIE W KIERUNKU WYJŚCIA
- SCHODAMI W DÓŁ
- GAŚNICA
- PRZYCIISK ODDYMIANIA
- PRZECIWPOŻAROWY WYŁĄCZNIK PRĄDU

Gęstość obciążenia ogniowego	do 500 MJ/m ²	NAZWA RYSUNKU	PARTER
Powierzchnia użytkowa budynku, wysokość budynku, liczba kondygnacji	1689,76 m ² ; SW: 4	OBIEKT	"RATUSZ" URZĘD UMiSTA USTRON 43-450 USTRON UL. RYNEK 1
Liczba osób na kondygnacji	do 60	OPRACOWAŁ	mgr inż. Wiesław Danusz
Kategoria Zagrożenia Ludzi	ZL III		
Rodzaj występujących materiałów palnych	stałe materiały palne		

SKALA
1 : 100

DATA
Luty 2024

LEGENDA

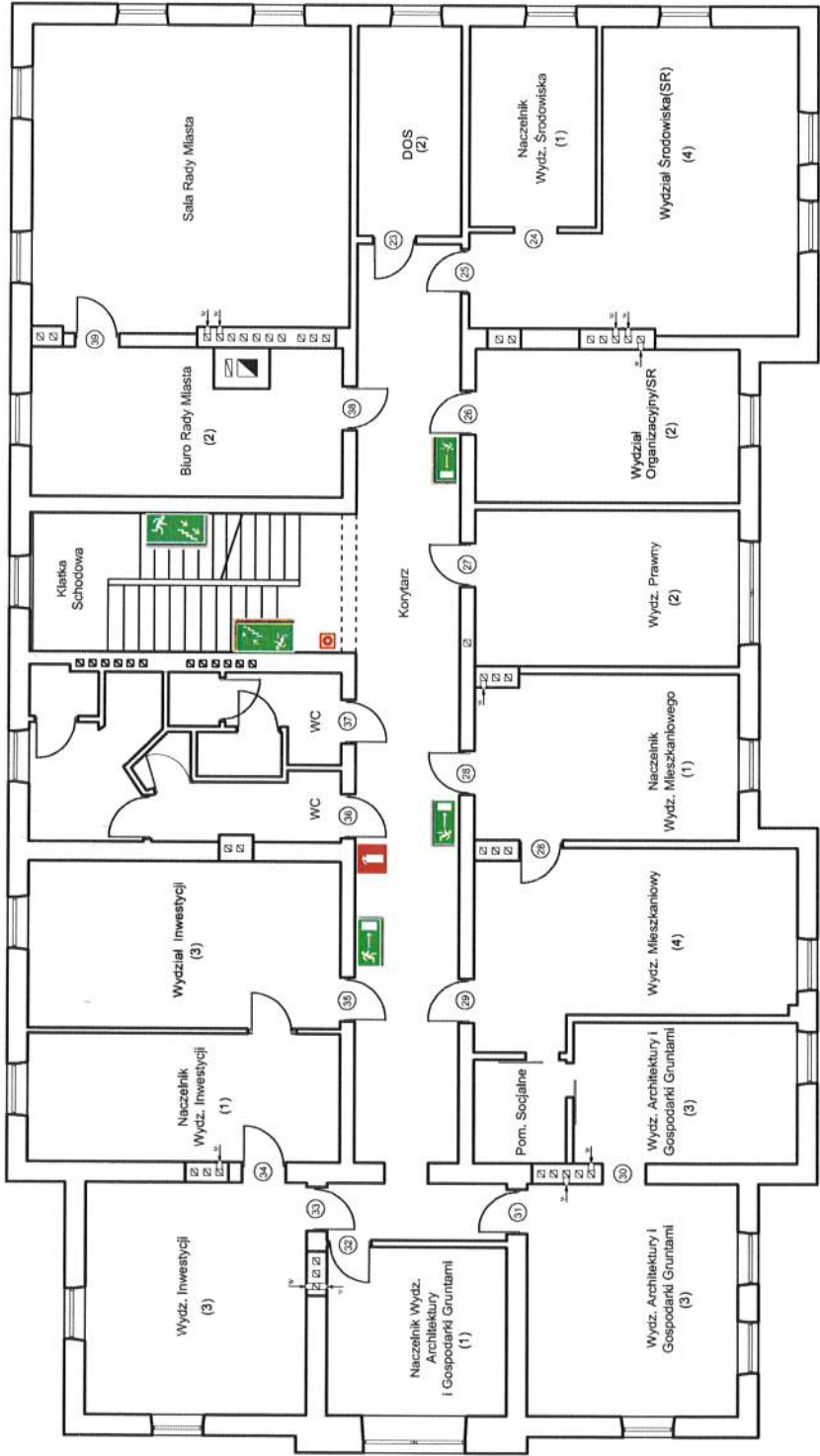

W KIERUNKU WYJŚCIA

SCHODAMI W DÓŁ

GAŚNICA

Gęstość obciążenia ogniowego	do 500 MJ/m ²	NAZWA RYSUNKU	I PIĘTRO
Powierzchnia użytkowa budynku, wysokość budynku, liczba kondygnacji	1689,76 m ² , SW; 4	OBIEKT	"RATUSZ" URZĘDU MIAST I USTRON 43-450 USTRON UL. RYNEK 1
Liczba osób na kondygnacji	do 25		1 : 100
Kategoria Zagrożenia Ludzi	ZL III	OPRACOWAŁ	mgr inż. Walek Danusz
Rodzaj występujących materiałów palnych	stale materiały palne		DATA: Luty 2024

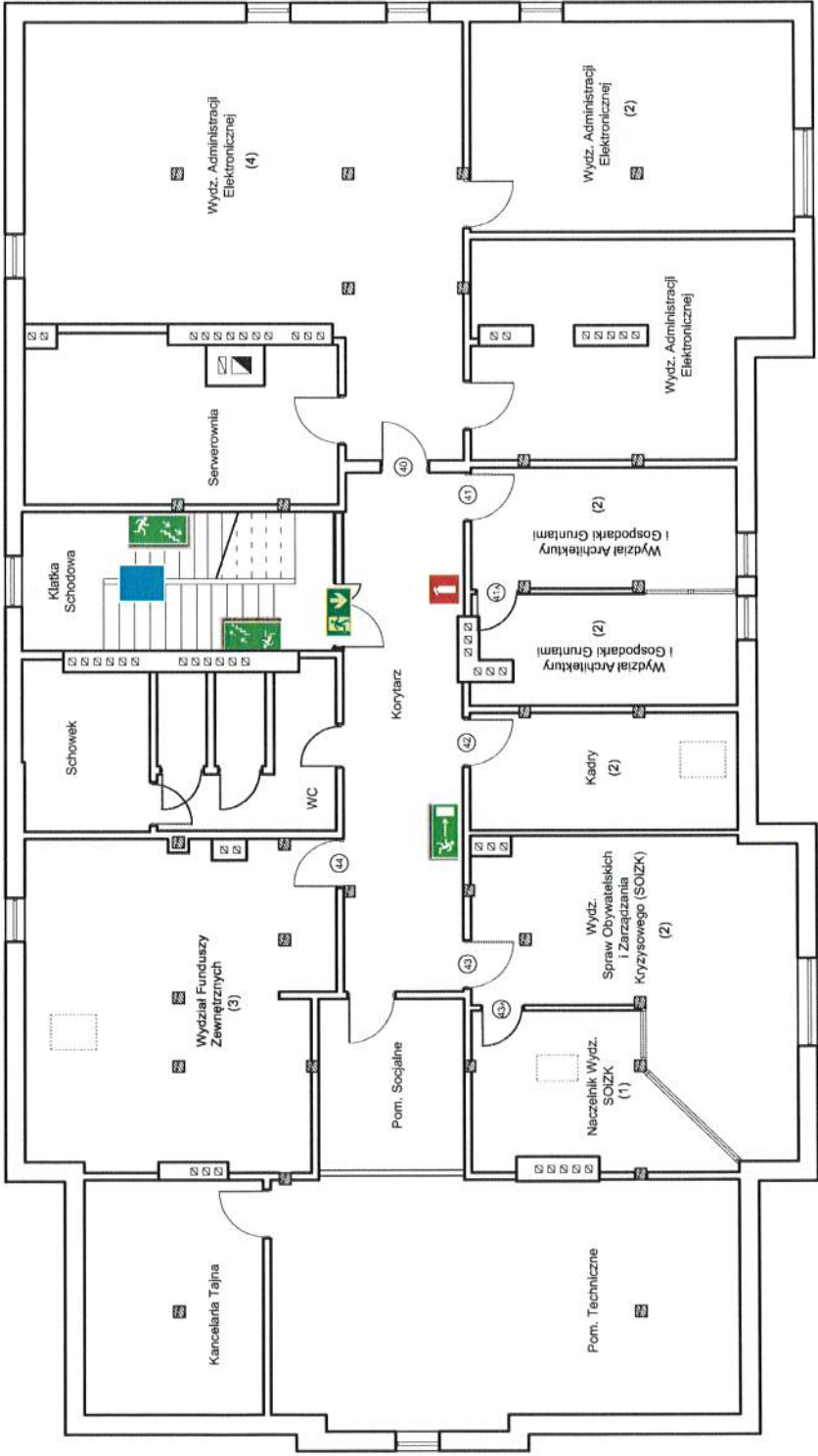

LEGENDA

- W KIERUNKU WYJŚCIA
- SCHODAMI W DÓŁ
- GAŚNICA
- PRZYCISK ODDYMIANIA

Gęstość obciążenia ogniowego	do 500 MJ/m ²	NAZWA RYSUNKU	II PIĘTRO
Powierzchnia użytkowa budynku, wysokość budynku, liczba kondygnacji	1689,76 m ² ; SW: 4	OBIEKT	"RATUSZ" URZĘDU MIASTA USTRON 43-450 USTRON UL. RYNEK 1
Liczba osób na kondygnacji	do 30		
Kategoria Zagrożenia Ludzi	ZL III	OPRACOWAŁ	mgr inż. Wiesław Dariusz
Rodzaj występujących materiałów palnych	stałe materiały palne		

SKALA: 1:100
DATA: Luty 2024

LEGENDA

W KIERUNKU WYJŚCIA

W KIERUNKU WYJŚCIA

SCHODAMI W DÓŁ

GAŚNICA

KLAPA DYMOWA

PODDASZE		NAZWA RYSUNKU		do 500 MJ/m ²	
SKALA 1 : 100	"RATUSZ" URZĘDU MASTA USTRON 43-50 USTRON UL. RYNEK 1	OBIEKT		Powierzchnia użytkowa budynku, wysokość budynku, liczba kondygnacji	
				Liczba osób na kondygnacji	
DATA: Luty 2024	mgr inż. Marek Orlowski	OPRACOWAŁ		ZL III	
				Rodzaj występujących materiałów palnych	

